

10 KAUSAALIMINÄ

10.1 Johdanto

¹Paljon kausaaliminän yhteydessä sanotusta kuuluu oikeastaan ensiminälle. Mutta ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella ja huomioiden erityisesti vuosisataamme luonnehtivan todellisen kulttuurin puutteen, todellisen kulttuurin ymmärtämisen puutteen (mistä niin kutsutut kulttuurin tuotteet ovat riittävä todiste), voidaan paljon siitä, mikä oikeastaan kuuluu ensiminän alueelle mainita vasta toisminän yhteydessä. Kaikki ensiminät eivät ole aivan niin arvostelukykyisiä kuin he luulevat olevansa. Päin vastoin, itsen yliarvioiminen on luonteenomaisin piirre 99 prosentille sadasta ihmisestä. Monet, jotka eivät ole saavuttaneet periaateajattelun yläpuolelle, uskovat olevansa mentaaliminuuksia. He osaavat asettaa tosiasioita ja ideoita järjestelmään, minkä he luulevat olevan samaa kuin systeemiajattelu.

10.2 Mitä kausaaliminä on

¹Ihmisen lopetettua ihmiskunnassa etenevän tajunnankehityksensä hän on kausaaliminä. Tämä merkitsee, että monadi on siirtynyt kausaaliverhon kautta ensitriadin mentaalimolekyylistä toistriadin mentaaliatomiin. Tämä edellyttää, että ihminen on hankkinut täydellisen subjektiivisen ja objektiivisen itsetietoisuuden kausaaliverhon kahdessa molekyytilajissa 47:2,3, mutta ei atomilajissa.

²Kausaaliminänä hänellä on täysin aktiivinen kausaalitajunta inkarnaatioverhojensa kaikissa keskuksissa, hän on niin subjektiivisesti kuin objektiivisesti tietoinen kausaalimaailman ja alempien maailmojen molekyylitajunnassa, mutta ei atomitajunnassa.

³Siihen saakka hän on ollut vain kausaaliolento, koska hän on omannut kausaaliverhon. Kaikkia aineverhoja kaikissa maailmoissa kutsutaan ”olennoiksi”, koska niiden ainesisältö koostuu passiivisen tajunnan omaavista molekyyleistä ja atomeista. Sellaisessa verhossa monadi tulee ”minäksi” vasta sitten, kun se on hankkinut itsetietoisuuden verhossa. Se on olennainen ero.

⁴Vasta sitten, kun monadi on tullut kausaaliminäksi, inkarnoituu koko kausaaliverho (jakautumista suurempaan ja pienempää verhoon ei tapahdu), lävistää kausaaliverho kokonaan alemmat verhot ja hallitsee näiden tajunnan. Siihen saakka vain triadiverhon tajunta on aktivoitunut. Kausaaliminällä aktivoituu koko kausaaliverhon tajunta samanaikaisesti ja alempien kausaalimolekyytilajien vaihto korkeampiin tapahtuu nopeammin. Kun verho lopuksi koostuu vain mentaaliatomeista, on kausaaliminän tullut aika siirtyä essentiaalimaailmaan.

⁵Kausaaliminällä on mahdollisuus hankkia vaadittavat ominaisuudet ja kyvyt essentiaaliminäksi tulemistakin varten.

⁶Kausaalimaailmassa kausaaliminä voi objektiivisesti todeta inhimillisten maailmojen tapahtumainkulun aineelliset syyt.

⁷Kausaaliminän käytettävissä ovat kausaalienergiat, kausaali-ideat ja alempi kausaalimuisti (ei atominen 47:1, vaikka monadi on keskistynyt mentaaliatomiin). Kausaali-ideat ovat kausaaliminuuksien kerran käsittämiä todellisuuden tosiasioita. Ne eivät voi esittää, kuvailla korkeampilaatuista todellisuutta (yhtä vähän kuin mikään muu alemmassa maailmassa oleva).

⁸Kausaaliminä voi todeta tosiasioita viidessä inhimillisessä molekylaarimaailmassa (kausalisessa, mentaalissa, emotionaalisessa, fyysis-eetterisessä ja ”näkyvässä” maailmassa) planeetan rajoissa tilasta ja ajasta riippumatta. Tällä minällä on siten objektiivinen tietoisuus näissä maailmoissa ja hän voi kokea niiden menneisyyden läsnä olevana, voi erottaa primaarisen involvoitumisaineen ja sekundaarisen involuutioaineen inhimillisissä maailmoissa, mikä on ensiminuuksille mahdotonta.

⁹Yhä korkeampien maailmojen (1–46) suhteen kausaaliminä on riippuvainen ”auktoritaatiivisesta tiedosta”, nimittäin planeettahierarkian tiedosta.

¹⁰Kausaaliminä kykenee ensitriadin värähtelyjen avulla muotoilemaan itse mentaalisen, emotionaalisen ja eetterisen verhon. Eetteriverho voi vuorostaan vetää magneettisesti yhteen

alempien fyysisten molekyyli­lajien molekyy­leja, niin että ilmiö muistuttaa eksyttävästi organis­mia. Niin muotoileminen kuin hajottaminen ovat hetken työ. Jos tähän ei kykene, ei ole kausaaliminä, vaan omaa korkeintaan subjektiivisen kausaalitajunnan. Valitettavasti uskovat monet, jotka eivät ole edes mentaaliminuuksia, omaavansa kausaalisen tajunnan. Vain men­taaliminät (47:5) kykenevät saavuttamaan korkeimmanlaatuisten emotionaalienergioiden avul­la yhteyden alimpaan essentiaalitajuntaan kausaaliverhon kautta. Tämä yhteys antaa katoamat­to­man elämän­luottamuksen.

¹¹Kausaaliminä on planeettahierarkian (viidennen ja kuudennen luomakunnan yksilöiden) oppilas ja voi saada tietää opettajaltaan kaiken tarvitsemansa hyödyntääkseen täydellisesti ky­kynsä ihmiskunnan, kehityksen ja ykseyden palveluun.

¹²Kausaaliminä on tietoinen suorituskvyytään ja sen rajoista. Se tietää, mitä tietää ja mitä se ei tiedä, mitä se osaa ja mitä se ei osaa. Ihmiset eivät tiedä sitä, ennen kaikkea siksi, etteivät he ole oppineet erottamaan, mitä he tietävät ja mitä he uskovat tietävänsä.

¹³Kausaalitajunnan ja muiden korkeampilaatuisten atomitajuntojen hankintaa seuraa perus­teellinen uudelleen ajattelu kaiken suhteen. Myös alemmat maailmat tajutaan kokonaan toisella tavalla, mikä mahdollistuu monadin hankkiman uuden ulottuvuuden ansiosta. Jo kausaaliminä oivaltaa, kuinka lapsenomaisia ovatkaan ensimmäisen yritykset käsittää mentaalimaailman ylittävien maailmojen todellisuutta.

¹⁴Kausaaliminä ei ole toisminä, joksi yksilö tulee vasta essentiaaaliminänä Augoeideen kau­saaliverhon hajoamisen myötä ja monadin kyetessä itse muotoilemaan kausaaliverhon.

¹⁵Väite, jonka mukaan kausaaliverhon hajoaminen tapahtuu ennen kuin yksilöstä on tullut kausaaliminä, on virheellinen. Hänellä on sama vanha kausaaliverho, jonka hän sai siirtyessään eläinkunnasta, kunnes hänestä on tullut täysiarvoinen toisminä.

¹⁶Kausaaliminä kuuluu yhä vielä ihmiskuntaan ja voi helpommin kuin korkeampilaatuiset minät olla tarkoituksenmukainen opettaja, koska kausaaliminä on perehtynyt vallitsevaan illusionismiin ja fiktionalismiin.

10.3 Kausaaliminä on varsinainen ihminen

¹Ihmisen korkein verho on kausaaliverho. Se merkitsee, että hänen tehtävänsä on tulla tietoiseksi tässä verhossa, tulla kausaaliminäksi.

²Ihminen ei ole täydellinen ihminen, ennen kuin hänestä on tullut kausaaliminä. Se on esoteerinen selviö, josta ei voi kyllin usein huomauttaa. Ensimmäinen yksilö on eristynyt olento vailla yhteyttä todellisuuteen ja erehtyy käytännöllisesti katsoen kaikessa, mitä hän ajattelee ja tekee. Vasta sitten, kun hän liittynyt ykseyteen ja voi kokea kaiken ykseyden, hän näkee, mikä on oikeaa ykseydelle. Vaikka kausaaliminä ei vielä kykene tähän, hän ymmärtää täydellisesti planeettahierarkian näkemyksen todellisuudesta ja yrittää parhaansa mukaan toteuttaa univer­saalisen veljeyden. Se on epäkiitollista työtä ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla. Se kohtaa vastarintaa useimpien taholta. Itsekkyys ja viha hallitsevat.

³Myös objektiivisesti nähden kausaaliminä on varsinainen ihminen. Kausaaliminä kykenee objektiivisesti käsittämään kolmen alimman maailman aineellisen todellisuuden ja toteamaan näissä olevia tosiasioita. Sitä vastoin se ei kykene käsittämään objektiivisesti yli-inhimillisten (essentiaalimaailmasta 46 alkavien) maailmojen aineaspektia. Yhteys korkeampiin maailmoi­hin jää siten subjektiiviseksi, se ei ole objektiivinen. Vastaava pätee kaikissa maailmoissa, sekä alemmissa että korkeammassa. Vain subjektiivinen käsitys on mahdollinen, ei objektiivinen, kunnes yksilöstä on tullut itsetietoisuuden hankkinut minä näissä maailmoissa.

⁴Kausaaliminällä ovat kaikki verhojen keskukset täydessä toiminnassa ja vapaa yhteys on vakiintunut peruskeskuksen ja päälaenkeskuksen välillä, mikä vasta nyt on mahdollinen. Joogit eivät ole onnistuneet tässä, vaan he sekoittavat sakraalikeskuksesta virtaavan energian perus­keskuksesta tulevaan.

⁵Ihminen samastuu organismiinsa ja uskoo, että ”tämä” verho on hänen minänsä. Mystikko-asteella hän saa varmuuden siitä, että hän on jotain muuta, että hänen ”sielunsa” (emotionaalistunut mentaalisuus) on hänen varsinainen minänsä. Vasta kausaaliminänä hän hankkii tietoa todellisuudesta ja ymmärtää siten sen, että hän on pysyvä itse-identiteetti.

⁶Vanhoissa esoteerisissa tietokunnissa yksilön ei katsottu hankkineen alimman asteen itse-tuntemusta, ennen kuin hän itse kykeni tarkalleen määrittämään, mihin departementteihin hänen viisi verhoaan kuuluivat.

⁷Intialainen nimitys ”itsen toteuttaminen” merkitsi alun perin katoamattoman itseidentiteetin hankintaa, mikä on mahdollista vain kausaaliminälle, ei intialaisille joogeille. Silloin yksilö tietää olevansa sama minä läpi kaikkien inkarnaatioiden.

⁸Korkeimmassa emotionaalitajunnassa joogi voi samastua itsemuodostamaansa Brahmaniin, ja tätä hän kutsuu itsen toteuttamiseksi.

10.4 Mentaaliminästä kausaaliminäksi

¹Tullakseen mentaaliminäksi ihmisen täytyy oppia hallitsemaan emotionaalisuutensa ja tullakseen kausaaliminäksi hallitsemaan mentaalisuutensa ja siten vähitellen tullakseen yhä korkeammiksi minuuksiksi. Tässä yhteydessä tulisi huomauttaa, että korkeampaa tajunnanlajia ei voi harjoittaa laiminlyömällä alemman. Vain alempien energioiden avulla tavoittaa korkeammat.

²Kausaaliminäksi ei voi tulla kukaan, joka ei palvele ihmiskuntaa, kehitystä ja ykseyttä.

³Ennen kuin ihmisestä voi tulla kausaaliminä, hänen on täytynyt saavuttaa oivallus siitä, että kaikki muodostaa ykseyden, kaikki on ”jumalallista”, eri atomitajunnan lajien välisistä suunnattomista etäisyyksistä huolimatta, täytynyt kehittää se ”suhteellisuudentaju”, joka on näiden saavutusten edellytys. Hänen on täytynyt nähdä ”pahuuden kuilun pohja”, joka on tietämättömyyttä, kaikkea, mikä ehkäisee kehitystä ja ykseyttä, kaikkea, mikä sotii elämänlakeja vastaan; sen kaiken saatanallisuus, mikä ei ole jumalallista. Teoreettinen tietämys ei riitä, vaan oivallus vaatii tajunnallisen kokemuksen. Kestääkseen tämän kokemuksen täytyy olla varma elämän jumalallisuudesta. Ihmiskunnalla on vielä pitkä matka kuljettavanaan tämän oivalluksen saavuttamiseen, sen kaikista kauhistuttavista historian aikaisista kokemuksista huolimatta. (Kuinka olisikaan, jos tämä näkökulma saisi historiallisen valaisun? Se tuottaisi toisenlaista historiaa kuin se väärennös, jota nyt tarjotaan tässä ”kunnian temppelissä”).

⁴Kausaaliminäksi ei voi tulla kukaan, joka ei ole hankkinut korkeimman asteen tervettä järkeä, kriittistä järkeä, joka hyväksyy vain sen, minkä on itse todennut pitäväksi kaikissa yhteyksissä.

⁵Hyvä sääntö sille, joka etsii kiinteää perustaa maailman- ja elämäntutkimukselle, on pitäytyä julkaistun esoteriikan perusluonteisiin tosiasioihin (elämän tarkoitus ja päämäärä, korkeammat maailmat ja niiden korkeammat tajunnanlajit, tajunnankehitys, elämänlait) ja jättää kaikki muu huomiotta. Näin voi harjoittaa loogista kykyä erottaa pääasia sivuasiasta, erottaa olennainen ja epäolennainen. Se edistää perspektiivitajunnan hankintaa. Sillä, mikä ei ole välttämätöntä ”kosmiselle visiolle” (järjestelmän synteettiselle käsittämiseksi), on toisarvoinen merkitys. Mentaali-järjestelmän tehtävä on antaa sellainen visio kuormittamatta visiota tai järjestelmää tarpeettomilla yksityiskohdilla, jotka voi myöhemmin kausaaliminänä itse todeta. Yksityiskohdat eivät ole tarpeen, jotta voisi tulla kausaaliminäksi, joksi ihmisen pitäisi pyrkiä tulemaan.

⁶Ne, jotka uskovat kykenevänsä tutkimaan todellisuutta omin neuvoin, todistavat omasta tietämättömyydestään ja arvostelukyvyytensä. He ehkäisevät opeillaan kehitystä ja ykseyttä.

⁷Kukaan ei voi tulla kausaaliminäksi muutoin kuin planeettahierarkian oppilaana. Vuoden 1925 jälkeen ei ole hyväksytty oppilaaksi ketään, joka ei ole hankkinut korkeinta mentaalitajunnan lajia (47:4) ja mahdollisuutta subjektiiviseen emotionaaliseen (48:2) tajunnanyhteyteen essentiaalimaailman kanssa kausaaliverhon ykseyskeskuksen kautta. Taipumus itsepetollisuuteen on osoittautunut niin suureksi, että edellytyksistä ei voi kyllin energisesti huomauttaa.

⁸Planeettahierarkian oppilaan on opittava paljon, ennen kuin hänestä voi tulla kausaaliminä.

Hänen täytyy kyetä erottamaan hänen verhojensa lävitse virtaavat erilaiset tajunnanlajit ja energialajit, mihin verhojen keskuksiin ne kuuluvat, kyetä johtamaan ne oikeisiin keskuksiinsa ja käyttämään ne oikein. Hänen täytyy olla telepaattisessa yhteydessä kaikkiin hänen esoteerisen ryhmänsä jäseniin ja kyetä tunnistamaan planeettahierarkian jäseniltä tulevat värähtelyt. Hänen täytyy osata määrittää, mihin departementteihin hänen verhonsa kuuluvat ja verhojensa eri molekyyllilajien prosenttimäärä.

⁹Sitä vastoin hänen ei tarvitse tietää vielä mitään edellisistä inkarnaatioistaan. Ne hän saa todeta itse kausaaliminänä.

¹⁰Kausaalitajunnan hankinnassa voidaan erottaa kolme vaihetta: minä saavuttaa yhteyden ”sieluun”, samastuu sieluun ja tulee lopulta sieluksi. Samastumisprosessi ilmenee siinä, että minä kuvittelee olevansa sielu, ajattelee ja elää ”ikään kuin” se olisi sielu, kunnes se jonain päivänä katsoo olevansa sielu. Oppilas saa henkilökohtaisia ohjeita tämän tekemiseen. Tämä on yhteydessä erään keskuksen elvyttämismenetelmään. Tämä menetelmä on yksilöllinen riip-puen verhojen departementeista.

¹¹Mentaalimolekyylin (47:4) ja mentaaliatomin (49:1) välinen silta, niin kutsuttu antahka-rana, rakennetaan hankkimalla tietoisuus kausaaliverhon kolmessa keskuksessa. Tämä mer-kitsee minän osalta korkeinta mahdollista mentaalisen analyysin vahvuutta, pyrkimystä yksey-teen ja tahtoa itsetoteutukseen; kolme kykyä, jotka kehittyvät vähitellen kautta inkarnaatioiden ja planeettahierarkian oppilaisuuden ansiosta.

¹²Ennen kuin yksilöstä tulee kausaaliminä, hän on ollut tietoinen oppilas kolmen inkarnaation ajan. Ensimmäinen kerta, jolloin hänestä tulee tietoinen oppilas, on silloin, kun hän on päättänyt aina palvella ihmiskuntaa, kehitystä ja ykseyttä. Toinen kerta on emotionaalisen pyhimysinkarnaation yhteydessä. Kolmas kerta on hänen ollessaan mentaaliminä ja hankkiessa kausaa-litajuntaa tullakseen kausaaliminäksi. Kuinka monta inkarnaatiota yksilö kuluttaa oppilaisuut-taan tiedostamatta näiden kolmen tietoisien välillä, riippuu hänestä itsestään.

¹³Näiden kolmen inkarnaation välillä on keskimäärin seitsemän inkarnaatiota, joiden aikana hän pyrkii tiedostamattaan (vaistomaisesti alitajuisen triaditajuntansa ja Augoeideen vaikutta-mana oman ylitajuntansa kautta) hankkimaan vaadittavat ominaisuudet ja kyvyt.

¹⁴Kun ihmiskunta on saavuttanut niin pitkälle tajunnankehityksessään, että esoteriikka on yleisesti hyväksytty työhypoteesina, silloin yksilö tulee saamaan tämän tiedon todellisuudesta ja elämästä lapsuudestaan saakka, eikä hänen tarvitse käyttää suurta osaa elämästään vapautu-akseen kaikista vääristä idiologioista. Siten hänellä on mahdollisuus tulla kausaaliminäksi muutamassa harvassa inkarnaatiossa.

¹⁵Myös oppilaskokelaille kausaaliminäksi tuleminen on melkein pä yli-inhimillinen tehtävä, eikä vähiten sen vuoksi, että ihmiskunta on täydellisen tietämätön todellisuudesta, elämästä ja elämän laeista. Oppilaskokelaille se on elämänpituista taistelua kaikkia hänen alitajuntansa alentavia voimia vastaan, joita vahvistavat kaikki älymystön ja valitettavasti myös okkultistien harhaanjohtavat mielipiteet.

10.5 Kausaaliverhon rooli tajunnan aktivoinnissa

¹On tärkeää erottaa kausaaliverho pääasiallisena involuutioverhona (kausaa-liolentona) ja evoluutioverhona. Involuutioverhona se on yksinomaan läpikulkuverho korkeammasta maail-masta virtaaville elämänenergioille. Sen ollessa evoluutioverho, kun monadi on tullut kausaa-li-minäksi, sen aine on sen kolmen elävöityneen ja aktiivisen kausaalikeskuksen aktivoima.

²Triadiverhon alimman kausaaliaineen (47:3) aktivoitumisen ansiosta aktivoituu kausaaliver-hon tietokeskus ja tähän kuuluvan kausaalitajunnan käsittäminen mahdollistuu. Vastaava koskee toista (47:2) ja kolmatta (47:1) kausaaliaineen lajia. Toinen laji aktivoi ykseyskeskuk-sen, jonka kautta monadi voi hyödyntää essentiaali-ideoita ja essentiaalienergiaa. Kolmas laji aktivoi tahtokeskuksen, jolloin superessentiaalinen tahtoenergia virtaa sisään.

³Eräs peruste sille, miksi suuremman ja pienemmän kausaaliverhon (suuren kokoamisverhon

ja inkarnoituvan triadiverhon) välillä tehdään ero on, että nämä kaksi kuuluvat yleensä eri departementteihin. Toinen peruste on, että kausaaliverho (Augoeideideen) ja triadiverho (ja triadissa oleva monadi) ovat yleensä keskinäisessä ristiriidassa, kunnes ihmismonadi on hankkinut tietoa todellisuudesta ja elämänlaeista. Myös myöhemmin esiintyy vastakohtaisuus, joka seuraa siitä, että Augoeides on ”kaikkietävä” ja ihminen esoteerisesta tiedosta huolimatta jää elämäntietämättömäksi, kunnes hänestä on tullut kausaaliminä.

⁴Tullakseen kausaaliminuiksi täytyy niiden, joiden kausaaliverhot täyttyvät departementteihin 4, 5, 6 tai 7 kuuluvasta aineesta, tuoda verhoon departementtiin 1, 2 tai 3 kuuluvaa ainetta, niin että se aine hallitsee verhossa. Yksinkertaisin ja tehokkain tapa on työskennellä ykseyden tahdon hankinnan hyväksi (pyrkimällä ykseyteen, osoittamalla rakastavaista ymmärtämystä kaikkia kohtaan). Siten emotionaaliverho täydentyy essentiaalienergioilla ja kausaaliverhon ykseyskeskus elävyöityy.

10.6 Ideain maailma

¹Kaikki todellisuusiideat ovat kausaalisia ideoita, tulevat alun perin ideain maailmasta ja löytyvät sieltä. Siltä, mitä ei ole ideain maailmassa, puuttuu todellisuussisältö. Kausaali-ideat ovat ainoita todellisuuden kanssa yhdenmukaisia ideoita.

²Tieto todellisuudesta ja elämästä, siinä määrin kuin sen voi selittää kausaali-ideoilla, löytyy kausaalimaailman ideoista, jotka koostuvat siitä, mitä kausaaliminät ovat ajatelleet aina kausaalimaailman muodostumisesta lähtien.

³Vasta kausaalimaailmassa on tietoa pysyvissä, yksilöistä riippumattomissa kausaalimuodoissa. Kausaalitajunta on meidän ainoa tietolähtemme ja todellisen järjen edellytys. Tämä on selitys ihmiskunnan yleiselle järjen puutteelle kautta aikain.

⁴Pitävät mentaali-ideat, joita ihmiskunta aika ajoin löytää uudelleen ja joiden se uskoo olevan uusia, ovat kausaali-ideoiden alasmitoituksia. Kaikki omaamamme todellinen järki on kausaali-ideoiden alasmitoituksia.

⁵Ne ovat kuitenkin harvinaisia, tuskin yksi tuhannesta ihmisten laatimista ja hyväksymistä ideoista kuuluu niihin.

⁶Kausaali-ideat menettävät olennaisen osan todellisuussisällöstään, kun ne alasmitoitetaan mentaalisuuteen, ja menettävät sen kokonaan emotionaalitajunnassa, jossa niistä helposti tulee kaikenlaisten hulluuksien aihe.

⁷Todellisuusiideoita ei voi saada analyysillä, vaan ainoastaan intuitiolla. Se on asia, jota ekso-teristit eivät ole vielä kenneet käsittämään, koska he eivät tiedä mitään kausaalimaailmasta tai kausaali-ideoista.

⁸Ne, jotka ovat johdattaneet ihmiskuntaa eteenpäin, suuret nerot, ovat kaikki olleet kausaalimaailmasta saatujen ideoiden vastaanottajia. Tämä selittää nerouden.

⁹Vastaava koskee korkeampien maailmojen tajuntaa ja energioita. Todellisesta rakkaudesta omaamamme ymmärtämys on 46-maailman energian alasmitoitusta, ja tahtoaspektista omaamamme ymmärtämys on 45-maailman energian alasmitoitusta. Alempi on korkeamman alasmitoitusta. Mikä mahdollisuus psykologeilla on ymmärtää näitä ilmiöitä ilman esoteriikkaa?

¹⁰Aine-energiat, ja niiden mukana kaikki alemmissa maailmoissa oleva, tulevat korkeammista maailmoista. Mutta kuinka ihmiset voisivat tietää jotain siitä? He eivät välitä edes tutkia esoteriikan todellisuuspitoisuutta.

¹¹Esoteriikan tosiasiat ja ideat kuuluvat kausaalimaailmaan. Esoteerista mentaalijärjestelmää voidaan pitää kausaali-ideoiden alasmitoituksena. Esoteriikkaa opiskelemalla saamme yhteyden kausaali-ideoihin ja hankimme vähitellen mahdollisuuden subjektiiviseen kausaalitajuntaan, joka tapauksessa ymmärtämyksen tähän kuuluvia ilmiöitä kohtaan, jos poistamme kaiken epäolennaisen, tarpeettoman, elämään kelpaamattoman ja henkilökohtaisen, mikä valitettavasti aivan liian usein saa tilaa okkultisessa kirjallisuudessa.

¹²Sanotusta käynee selväksi, miten vähän on ymmärretty siitä, mitä Platon tarkoitti ideain

maailmalla, kuinka vähän tarkoituksesta on voitu käsittää.

¹³Ne, jotka eivät tiedä mitään ideain maailmasta (kausaalimaailmasta), jäävät mentaali-maailman fiktioiden uhreiksi; olkoot he kuinka hyvin tahansa fyysiseen maailmaan perehtyneitä. Ja tämä koskee teologeja, filosofejä, tiedemiehiä tai joogejä.

¹⁴Kun ihmiset ovat oivaltaneet olemassaoloa koskevan suunnattoman tietämättömyytensä ja ymmärtäneet, että heidän tietämättömyytensä selitykset ovat fiktioita, silloin he ovat oppineet yhden elämän kalliisti hankituista läksyistä. Silloin he lakkaavat spekuloinnasta, lakkaavat uskomasta mieleenjohtumiensa oikeellisuuteen, lakkaavat kuuntelemasta päivän profeettoja, jotka julistavat viimeisintä totuutta.

10.7 Kaksitoista essentiaalista ominaisuutta

¹Paljon on pohdittu sitä, mitä tarkoitetaan kahdellatoista essentiaalisella ominaisuudella, jotka kausaaliminän on hankittava tullakseen essentiaaliminäksi. Ilmeisesti on vaikea käsittää, että voi olla olemassa ominaisuuksia, joita ihmiskunta ei voi ymmärtää, korkeampien maailmojen ja valtakuntien aspekteihin ja ulottuvuuksiin kuuluvia ominaisuuksia. Jos ihmiskunta omaisi tietoa astrologiasta tai, oikeammin sanottuna, omaisi edellytykset sen ymmärtämiseen, omaisi mahdollisuuden saada vaadittavia kokemuksia sen käsittämiseen, silloin ihmiskunta voisi myös löytää näiden ominaisuuksien oikeat määritelmät.

²Aurinkokuntaamme ympäröivät kaksitoista eläinratatähdistöä tuovat meille kaksitoista erilaatuista energiaa. Näitä energioita ei synny meidän toisen asteen aurinkokunnassamme, mutta 30 000 vuoden kuluessa ne pääsevät vuoron perään oikeuksiinsa aurinkokuntamme kaikissa maailmoissa.

³Sydänkeskuksella on 12 puolaa pyörässään. Niillä on kosmiset vastineensa kahdentoista eläinratatähdistön energioissa ja ne mahdollistavat kahdentoista essentiaalisen ominaisuuden hankinnan. Nämä ominaisuudet on kuvattu ”Herakleen kahtatoista urotyötä” käsittelevässä esoteerisessa selonteossa ja ne vastaavat kausaaliminän täyttä suorituskyykyä. Niihin sisältyvät kaikki ne hyvät ominaisuudet, jotka ihminen voi hankkia. Mitä useampia hänellä on, sitä suuremman prosenttiosuuden energioista hän ymmärtää käyttää oikein.

⁴Kausaaliminuuksia alemmat minät eivät voi käsittää tai hyödyntää kahtatoista eläinrata-energiaa oikein. Kun kausaaliminä kykenee tähän, se on suorittanut legendan symbolisoimat ”Herakleen kaksitoista urotyötä”, hankkinut kaksitoista essentiaalista ominaisuutta.

⁵Jos tämä kuulostaa mystiseltä, kuten niin monet esoteeriset asiat, osoittaa se yksilön epäkypsyyden tälle tiedolle, mikä todennäköisesti koskee kaikkia, jotka eivät ole aiemmin vihittyjä. Esoteerinen tieto on vain niille, jotka sitä tarvitsevat ja joilla on edellytykset ymmärtää se. Muille se on hulluutta. Myös tämän esoteerikko saa ottaa koetuksena, loputtoman kärsivällisyyden harjoituksena, mikä on hyvä asia.

⁶Kausaaliminä hankkii kaksitoista essentiaalista ominaisuutta hyödyntämällä kahdestatoista eläinratatähdistöstä virtaavat energiat viimeisten kahdentoista inkarnaationsa aikana. Nämä ominaisuudet aiemmin tiedostamattaan hankkinut saavuttaa essentiaaliasteen nopeammin. On olemassa niin monia poikkeuksia kaikenlaisista säännöistä, että tieto kaikista normaaleista prosesseista on oikeastaan vain teoreettisesti kiinnostava. Sen tähden kaikki dogmatisointi johtaa harhaan.

⁷Eläinrataenergiat eivät häviä kevätpäiväntasauspisteen ohittaessa vuorotellen eläinratatähdistöt. Ne on varastoitu suunnattomiin varaajiin, joita valvovat deevaevoluutioon kuuluvat specialistit, joiden sanskritinkielinen nimitys on nirmaanakaajat. Energiat ovat aina niiden käytettävissä, joiden tarvitsee käyttää niitä johonkin tiettyyn tarkoitukseen. Kausaaliminän ei siten tarvitse odottaa 30 000 vuotta hankkiakseen kaikki ominaisuudet.

⁸Tietenkin myös muista kuin mainituista aurinkokunnista virtaavia energioita varastoidaan, energioita lukemattomiin tarkoituksiin. Käyttöön tulevat aine-energiat ovat erittäin tarkoituksenmukaisia erityisiin tehtäviinsä, myös ne lukemattomia, jotta ne vastaisivat yksilöiden ja

kollektiivien eri tarpeita. Ne korkeampiasteiset eri aurinkokunnat, jotka ovat purkaneet neljän alemman luomakunnan evoluutiolle tarkoitettun planeettajärjestelmänsä, palvelevat kokeilukenttänä yhä korkeampien kosmisten minuuksien kokonaiselle 42-sarjalle. Eräs sellainen järjestelmä on Sirius, ja sellaisia on myös Isossa Karhussa ja Seulasissa, joiden kanssa aurinkokuntahallituksellamme on erityiset suhteet. Seulaset muodostavat keskuksen, jonka ympäri aurinkokuntamme kiertää noin 250 000 vuoden aikana.

⁹Astronomeillamme ei ole aavistustakaan näistä asioista. Heidän kosmista koskevat spekulationsa ovat pelkkiä mielikuvituksen rakennelmia, joilla on merkitystä vain mentaalisenä valmennuksena ja valmistautumisena tulevaisuuden erityistehtäviin, kuten kaikki tiede muutoinkin. Kyvyt rakentuvat kaikkien saatujen kokemusten perustalle myös neljässä alemmassa luomakunnassa. Kaikella on tarkoitus. Me opimme kaikesta. Valitettavasti tietämättömyys on yhä vieläkin liian suuri oivaltaaksemme ihmisen mahdollisuuksien rajoituksen. Esoteriikka vapauttaa meidät ainakin tavallisesta suuruudenhulluudesta ja opettaa meille tieteellistä nöyryyttä.

¹⁰Astrologit ovat kuulleet puhuttavan esoteerisesta astrologiasta. Ja he uskovat heti tietävänsä, mitä sillä tarkoitetaan, kuvittelevat, spekuloiivat ja julistavat, aavistamatta, että vain planeettahierarkian astrologit (vähintään kausaaliminät) kykenevät ymmärtämään, mutta eivät selittämään asiaa, koska tähän kuuluvat opinnot suoritetaan ideain maailmassa (kausali-maailmassa). Hylozoiikka on mentaaliminuuksille ja siten ensiminuuksille tarkoitettu mentaali-järjestelmä. Se esittää todellisuuden niin täsmällisesti kuin ensiminä kykenee käsittämään ja ymmärtämään ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla. Mutta hylozoiikan hallitseminen ei vastaa kausaaliminänä olemista eikä tee kykeneväksi ratkaisemaan kausaaliminän ongelmia.

10.8 Kausaalitajunta

¹Kausaalitajunta (epäselvästi kausaali-intuitioksi kutsuttu) on planeetan kolmen alimman atomimaailman aineellisen todellisuuden ja sen molekulaarisen koostumuksen objektiivista, ajasta ja tilasta riippumatonta tarkastelua.

²Kausaalinen objektiivinen tajunta, joka voi tutkia aineaspektia ihmisen maailmoissa, on toistriadin mentaaliatomissa oleva kyky. Essentiaaliatomin kyky koskee tajunnan aspektia. Tietenkin essentiaaliminällä on myös kausaaliminän ominaisuudet ja kyvyt, koska korkeampi sisältää alemman. Toinen asia on sitten hänen departementtikuuluvuutensa, hänen omalaatunsa erityisintressit ja erikoistuminen ja hänen hankkimansa ylimääräiset kyvyt.

³On olemassa viisi objektiivisen tajunnan lajia, kyky tarkkailla objektiivisesti ainemuotoja ”näkyvässä” (49:5-7), fyysis-eetterisessä (49:2-4), emotionaalisessa (48:2-7), mentaalisessa (47:2-7) ja kausaalisessa (47:1-3) maailmassa. Fyysis-eetteristä näköä on sopimattomasti kutsuttu ”selvänäöksi”, sopimattomasti sen tähden, että näkeminen tapahtuu organismin silmällä (silmän eetterimolekyyleilla). Emotionaalinen objektiivinen näkö on varsinainen selväkö. Emotionaalimaailmassa nähdään aineellisia esineitä ja näiden ”näkövälineenä” on emotionaaliverhon solar-plexus-keskus eli napakeskus. Mentaalista ja kausaalista objektiivista näköä ei kutsuta selvänäöksi. Kummassakin tapauksessa näköväline kiinnittyy alimmillaan eetteriverhon otsakeskukseen.

⁴Kausaalitajunnalla on väliasema aineaspektin ja tajunnan aspektin välillä. Se kuuluu toisminuudelle toistriadin mentaaliatomin tajuntana. Objektiivisena tajuntana se mahdollistaa ainoan täsmällisen käsityksen kolmen alimman atomimaailman ainekoostumuksesta ja ainemuodoista. Toistriadin essentiaaliatomin tajunta mahdollistaa kolmen alimman maailman tajunnan- aspektin tutkimisen.

⁵Kausaali-intuiota on kolmenlaista: kolmessa kausaalisessa aineessa (47:1-3) olevat kolme tajunnan aspektin ilmentymää, jotka koskevat lähinnä kolmea todellisuusaspektia. Sana ”intuitio” on siten yhteinen nimitys kaikille korkeimman mentaalisen (47:4) yläpuolella oleville korkeammille tajunnanlajeille. Koska kaikki nämä lajit ovat normaaliyksilön saavuttamattomissa, ei ole ollut aihetta antaa niille erityisiä nimityksiä. Esoteerikko tyytyy matemaattisiin nimityksiin, jotka

ovat myös tarkoituksenmukaisimpia kansainväliseen käyttöön ja lisäksi täsmällisimmät mahdolliset. Olemassa olevat nimitykset ovat osoittautuneet erittäin sopimattomiksi. Uudet nimitykset käyvät ilmi niin pian kuin ihmiskunta on kerran hankkinut nämä korkeammat tajunnat ja osaa käyttää niitä arkipäiväisen kokemuksen alueilla. On äärimmäisen tärkeää, että nimitykset ovat tarkoituksenmukaisia eivätkä epäselviä, merkityksettömiä tai harhaanjohtavia.

⁶Sanottua voi ehkä parhaiten selventää huomauttamalla, että nykyisistä esoteerisista nimityksistä vain ne, jotka koskevat kolmea alinta fyysistä molekyyililajia (kiinteää, nestemäistä ja kaasumaista) vastaavat yleistä käsitystä, koska ne ovat objektiivisesti todettavissa ja ovat saaneet lopullisen määritelmänsä.

⁷Kauan ennen kuin yksilöstä on tullut kausaaliminä, hän voi olla subjektiivisesti tietoinen kausaaliverhon kahdessa alemmassa tajunnankeskuksessa. Tämä vaatii kuitenkin, että hän on planeettahierarkian oppilas.

⁸Objektiivinen tajunta älykeskuksessa (47:3) antaa objektiivisen tajunnan kaikissa alemmissa maailmoissa (47–49) ja koskee siten aineaspektia.

⁹Ykseyskeskus (47:2) antaa kausaaliset ideat ja koskee tajunnan aspektia.

¹⁰Tahtokeskus (47:1) antaa korkeimman mahdollisen energian ja sen voidaan sanoa edustavan liikeaspektia. Samanaikaisesti tämä aspekti on kaikkien kolmen aspektin synteesi.

¹¹Ykseyskeskus mahdollistaa mystikoille yhteyden essentiaalimaailman alimpaan kerrokseen, mikä antaa tunteen sanomattomasta autuudesta. Mutta tämä ei merkitse intuitiota eikä anna tietoa korkeammista maailmoista. Tämä keskus on kuitenkin ainoa mahdollisuus humaniteettiasteella ja idealiteettiasteella oleville yhteyden saamiseksi essentiaalitajuntaan ja sen aktivoimiseksi. Sen tähden on suuri erehdys luulla, että humanisti voi laiminlyödä emotionaalisen vetovoiman kykynsä elvyttämisen. Tämä on valitettavasti hyvin tavallista ja helposti ymmärrettävää, koska humanisti on hankkinut emotionaalisuuden mentaalisen hallinnan, ja koska koko hänen tarkkaavaisuutensa kohdistuu mentaalisten ominaisuuksien ja kykyjen hankintaan.

¹²Kausaaliminät eivät tarvitse mentaalijärjestelmää ymmärtääkseen todellisuutta. Mutta mentaaliminuukkien opettajina heille on sellaiselle suurta käyttöä, jos tämä on tarpeeksi orientoiva. Se helpottaa heille asian esittämistä käsitettävämällä tavalla. Jos Blavatskylle olisi ollut käytössään mentaalijärjestelmä, olisi teosofia saanut alusta alkaen tukevan perustan lähtökohdakseen ja koko liike olisi saanut yhtenäisen suunnan. Mutta häneltä puuttui sekä edellytys että mielenkiinto mentaaliseen systematiikkaan.

¹³Kausaalinen ideatieto viittaa ”tiedettäviin asioihin”, joilla tarkoitetaan enimmäkseen fyysistä maailmaa koskevaa oikeaa todellisuuskäsitystä. Tämän ylittävän tiedon kausaaliminät ovat saaneet korkeampiin valtakuntiin kuuluville opettajiltaan. Jos he spekuloiivat omin päin, minkä kumma kyllä sekä Besant että Leadbeater tekivät, lopputulos ei ole täsmällinen. Julkisen esoteerisen tiedon lisääntyessä tulee osoittautumaan, ettei näitä kahta saisi pitää ehdottomina auktoriteetteina. Esoteerikko ei spekuloi. Jos hän kuitenkin tekee sen, hän tietää, että se on todennäköisesti väärin ja korkeintaan työhypoteesi, hänelle itselleen. Hän ei julkaise sellaista, sillä kaikki hypoteesit johtavat tietämättömät harhaan. Oppilaat eivät väitä koskaan olevansa erehtymättömiä. Yhtäältä he alasmitoittavat tiedon omalle tasolleen. Toisaalta he ovat voineet käsittää opettajansa väärin. Ennen kuin ihmiset kykenevät saamaan suoran yhteyden planeettahierarkiaan, tulevat kaikenlaiset auktoriteetit olemaan jatkuva virheellisten käsitysten lähde.

¹⁴Kaikki tapahtumat ovat menneiden ja nykyisten syiden vaikutuksia, perusluonteinen oivalus, josta ei ole vielä tullut ilmiselvää. Vasta sitten kun aletaan kysellä kaiken tarkoitusta, on otettu ensimmäinen askel syiden ymmärtämiseen. Ja vasta sitten kun voidaan todeta syyt, on oikeus puhua tiedosta. Tieto on oivalus syyn ja vaikutuksen välisestä suhteesta, kausaalisesta tiedosta, joka on edelleen varattu kausaaliminuuksille, jotka kykenevät objektiivisesti tarkastelemaan kausaalimaailman, tapahtumainkulun syymaailman suhteita.

10.9 Intuitio

¹Tajunnankehitys osoittaa eri tasoja, jotka johtuvat eetteri-, emotionaali- ja mentaaliverhon tajuntakeskusten automaattisesta aktiivisuudesta. Pallean alapuolella olevien keskusten aktiivisuus ilmenee yleisesti ottaen vaistona, pallean yläpuolella olevien korkeampien keskusten aktiivisuus älykkyytenä ja intuitionä: älykkyys integroituneiden verhojen kaula- ja otsakeskuksessa, intuitio kausaaliminän otsakeskuksessa ja essentiaaliminän pääläen keskuksessa.

²Paremmän terminologian puutteessa voidaan puhua kolmesta eri intuition lajista: Kausaalilisesta intuitiosta, joka koskee aineaspektia tilassa ja ajassa; essentiaalisesta intuitiosta, joka koskee tajunnan aspektia; superessentiaalisesta intuitiosta, joka koskee energia-aspektia, tahto-aspektia, kaikkien kolmen aspektin samanaikaista synteä. Intuitio on siten viidenteen luomakuntaan kuuluville yksilöidelle ominainen kyky.

³Tavallisesti nimitystä ”intuitio” on kuitenkin käytetty kausaalitajunnasta ja essentiaalitajunnasta.

⁴Kausaali-intuitiolla tarkoitetaan kykyä tutkia ihmisen maailmojen mennyttä tapahtumainkulkua ja essentiaali-intuitiolla kykyä kokea toisten tajunta omana tajuntanaan, eikä vain pelkästään yksilöllinen, vaan myös kollektiivinen tajunta.

⁵Kausaalitajunta rajoittuu menneisyyteen ja nykyisyyteen. Kaukonäköinen se on vain siinä määrin kuin se näkee ne syyt, joiden on jollain tavoin päästävä oikeuksiinsa tulevaisuudessa. Vasta essentiaalitajunta voi ennustaa tulevaisuutta; kykenee näkemään kuinka menneisyyden syyt vaikuttavat tulevissa tapahtumissa, siinä määrin kuin ne ovat jo valmiina.

⁶Kausaali-intuitio koskee aineaspektia, ei tajunnan aspektia; se koskee objektiivisia tapahtumia ihmisen maailmoissa. Se toteaa syitä ja vaikutuksia aineellisissa ilmiöissä.

⁷Aineellisesti katsoen intuitiot ovat vaikutusvoiman omaavia kausaalimolekyyleja, muuttamassa sekunnissa hajoavia muoto- ja väri-ilmiöitä.

⁸Sitä vastoin mentaali-ideat ovat pysyviä ainemuotoja, parhaimmassa tapauksessa (lajissa 47:4) kausaali-ideoiden aineellistumia. Kaksi alinta lajia (47:6,7) vastaavat todellisuutta noin yhden prosentin verran.

⁹Kausaali-intuitio on kyky vetää puoleensa ideain maailman ajatusmuotoja (ideoita). Kun tämä on onnistunut, idea iskee salaman tavoin sekä subjektiiviseen järkeen että objektiiviseen tajuun. Sen tähden kausaali-idea ilmenee ”ajatussalamana”, salamannopeasti tajuttuna ajatusjärjestelmänä tai ”menneisyyden” syiden ja vaikutusten ketjuna.

¹⁰Tarkkailija näkee ja tietää.

¹¹”Kausaali-ideat kanavoivat hierarkisia (”jumalallisia”) energioita.” (D.K.)

¹²Intuitiot vastaavat aina todellisuutta, koska niitä ei muuten vallitsevan sopusoinnun lain mukaan voisi koskaan syntyä. ”Platoniset ideat” ovat samanaikaisesti tosia, kauniita, hyviä ja sopusointuisia. Sopusoinnun laki on laki, jota ihmiskunta tuskin vielä voi käsittää universaalisenä, olemassaolon peruslakina. Kaikki kausaalimaailmassa ja korkeammassa maailmoissa oleva on yhdenmukaista ”ikuisen sopusoinnun kanssa”. Joidenkin mielestä sopusointu on sietämätöntä, mikä osoittaa heidän kehitystasensa (ja huonon korjuunsa: seurauksena sopusoinnun lakia vastaan tehdyistä virheistä).

10.10 Terve järki

¹Terve järki on vaatimus, jonka mukaan historiallisen, taloudellisen, yhteiskunnallisen, poliittisen ajattelun tulisi olla yhdenmukaista todellisuuden kanssa, sen todellisuuden, jossa me kaikki elämme. Terve järki on siten järjen normi, identiteetin laista tehty johdannainen.

²Terve järki kuuluu, kuten nimi sanoo, järkeen ja on siinä suhteessa subjektiivinen, yksilön oma itse hankkima käsitys. Sitä paitsi se on looginen periaate, jota ilman yhdessäolo olisi mahdotonta, edellytys ihmisten väliselle ymmärtämykselle, vilpittömän pyrkimys asialliseen ja persoonattomaan arviointiin. Sen vastakohtia ovat peräänantamattomuus, sokea usko, mielivaltaisen otaksuminen, dogmatismi, skeptisismi ja aivan liian pitkälle viety kritisointi.

³Meidän on oltava hyvin tietoisia siitä, että terveen järjen hankinta ja vapaus kiihkomielisyydestä ovat ensimmäiset perusedellytykset oppilaisuudelle, edellytys oppimiselle, elämänlakien välttämättömyyden, muuttumattomuuden ja väistämättömyyden käsittämiseksi.

⁴On kaiketi väistämätöntä, että kaikki uskovat omaavansa tervettä järkeä, kun he arvioivat oman uskomuksensa mukaan (tunnuslauseen ”jokainen on oman viisautensa herra” mukaan). Sanontaa ”terve järki” käytetään väärin yhtä usein kuin sitä käytetään. Viisauden alku on oivallus, ”ettei tiedä mitään, eikä ymmärrä mitään” mistään olennaisesta.

⁵Jotta termillä ”terve järki” olisi jotain tarkoitusta, meidän on ehkä korvattava se väärinkäytön jatkuessa ”yksilön korkeimmalla järjellä”. Näin ollen se, mitä ihmiset tarkoittavat ”terveellä järjellä”, edustaa 777 kehitystason mukaan porrastettua asteikkoa.

⁶Ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla täytyy kuitenkin joko olla kausaaliminä tai ainakin lähestyä tätä astetta omatakseen tervettä järkeä varsinaisessa merkityksessä. Todellista tervettä järkeä on vasta kausaaliminällä, joka kykenee objektiivisesti tutkimaan menneisyyttä ja hyödyntämään alitajuntaan sisältyvät kokemukset, vapaana ensiminen persoonallisesta subjektiivisuudesta.

⁷Niin kauan kuin on olemassa eri käsityksiä todellisuudesta, puuttuu sitä koskeva tieto. Todellisuuskäsitys on kaiketi täysin erilainen eri maailmoissa, mutta jokaisessa maailmassa on vain yksi oikea käsitys, ja sen voivat todeta vain kausaaliminät ja korkeammat minät. Kausaaliminäksi ei voi tulla kukaan, joka ei ole hankkinut oikeaa, kaikille kausaaliminuuksille yhteistä fyysistä, emotionaalista ja mentaalista maailmaa koskevaa todellisuuskäsitystä.

⁸Vasta sitten, kun monadi on keskistynyt toistriadin mentaalitomiin, minä voi saada todellisuuden kanssa yhdenmukaisen käsityksen, voi itse tutkia inhimillisten maailmojen aineaspektia, omaa täydellisen fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen objektiivisen tajunnan. Kausaaliminä edustaa sen tähden tervettä järkeä. Häntä eivät enää illuusioiden ja fiktioiden johtaa harhaan. Kausaaliminä on todellinen ihminen. Hän voi edelleen tehdä virheitä, jos hän ei ole aina tietoinen rajoituksestaan. Mutta hänen ei tarvitse tehdä virheitä, jos hän asettaa ”mielipiteensä” korkeampien minuuksien arvioitavaksi.

⁹Ennen kuin yksilöstä on tullut kausaaliminä, hän ei ole täysin orientoitunut todellisuuteen, sillä siihen vaaditaan oma kokemus. Sitä ennen hän on aina vaarassa joutua harhaan johdetuksi. Tätä ei voi kyllin voimakkaasti korostaa. Pythagoraan oppi antaa meille kaiketi tietoa todellisuudesta. Mutta teoreettisena se jää teoriaksi, kunnes se on toteutettu. Teoria osoittaa tien mutta on arvoton ilman itsetoteutusta.

¹⁰Voimme kiittää korkeampia valtakuntia siitä, että ylipäättään osaamme ajatella. Esoteerikosta ihmisten rikkiviisaat harkinnat kaikesta, mistä he eivät voi tietää mitään, vaikuttavat vähintäänkin lapsenomaisilta. Tämä koskee muuten useimpia sanottuja asioita. Ihmiskunta on edelleen kaukana sokraattisesta viisaudesta. Esoteerikon Augoeideelle esittämä anomus uudelleen syntymisen edellä on, ettei hänen tarvitsisi tulla uudelleen elämäntietämättömien opettajien idiotisoimaksi. Valitettavasti yhä vieläkin vain harvat omaavat tietoa todellisuudesta. Melkein aina he ovat takertuneet johonkin niistä tuhansista idiologioista, jotka ovat johtaneet ihmiskunnan harhateille.

10.11 Psykologia on tietämätön kausaalitajunnasta

¹Eräs ihailtavan rohkea tiennäyttävä psykologian alalla oli Geraldine Coster kirjallaan *Yoga and Western Psychology*. Luvussa ”tajunnan asteittainen kehitys” hän käsittelee ihmisen viisinkertaisena olemuksena olemisen ongelmaa.

²”Nykyisellä kehitystasolla (huom! – H.T.L) ihminen liikkuu suhteellisen helposti kolmella sellaisella tajunnantasolla, fyysisellä, emotionaalisella ja alemmalla mentaalilla, ja tietyllä harjoituksella hän voi myös oppia silloin tällöin ylettymään korkeampaan mentaaliin.” Niin pitkälle Coster on kyennyt seuraamaan mukana. Edetessään hän sitten eksyy.

Korkeamman mentaalisen (= kausaalisen) hän määrittelee ”luovan ajatuksen alueeksi”. Kausaalitajunta on kuitenkin objektiivisen näön alue. Kaikki inhimillinen (ensiminän) luovuus kuuluu korkeampien energioiden vaikutuksen alaisena olevaan korkeampaan emotionaalisuuteen. Ja täysin virheellinen on Costerin määritelmä ihmisen ”viidennestä tajunnanlajista”, jota hän kutsuu ”kosmiseksi tajunnaksi”. Kosminen tajunta alkaa maailmassa 42, korkeimman aurinkokuntatajunnan (43) yläpuolella. Joka tapauksessa huomionarvoinen suoritus tieteelliseltä psykologilta, kategoria, jolta esoteerikko ei vielä pitkään aikaan odota mitään.

³Laurencyn länsimaiseen tutkimukseen kohdistamaa arvostelua ei pidä käsittää tämän halveksimisena. Päinvastoin, hän ihailee sen tuloksia ymmärtäen täysin sen suunnattoman vaikeuden yrittää tutkia niin kutsuttua ylifyysisyyttä ilman korkeampaa objektiivista tajuntaa. Arvostelu koskee dogmaattista asennoitumista ja itseriittoisuutta. Vieläkin puuttuu sokraattinen nöyryys, vaistomainen ymmärtämys loputtoman tutkimusalueen olemassaolosta.

10.12 Asemaansa tiedostamattomat kausaaliminät

¹Käsitys kausaaliminuuksista on aina aiheuttanut epäilyä ja erimielisyyttä esoteerisesti perehtymättömissä. Ymmärtääksemme kohtalaisen hyvin, mitä kausaaliminä on, täytyy olla selvillä siitä, että yksilö voi olla kausaaliminä tiedostamatta sitä aivoissaan. Objektiivisella kausaalisella tajunnallaan kausaaliminä on tosin ”herra” ihmisen maailmoissa ja on hankkinut inkarnaatioiden välisen tajunnanjatkuvuuden ja itseidentiteetin, mutta sen tähden hänen ei tarvitse (uudessa inkarnaatiossa) tietää varsinaisesta asemastaan, tietää, että hän on kausaaliminä ja mitä tämä merkitsee suuremmissa asiayhteydessä. On olemassa kausaaliminuuksia, jotka ovat vasta 40 vuoden ikäisinä tiedostaneet varsinaisen asemansa ja saaneet aivoissaan yhteyden kausaalitajuntaan. Vasta yhteys joko esoteeriseen tietoon tai korkeampiin minuuksiin herättää heidät uudelleenmuistamiseen, tajunnanjatkuvuuteen ja uusiutuneeseen oivallukseen asemastaan kausaaliminänä. Vasta essentiaaliminä, joka on ainiaaksi liittynyt yhteisyystajuntaan toisten essentiaaliminuuksien kanssa, on välittömästi tietoinen identiteetistään myös uudessa inkarnaatiossa.

²Myös kausaaliminä voi tehdä hämmästyttäviä virheitä, koska hän edelleen elää eristyneenä kausaaliverhossaan eikä suinkaan voi vaatia saavansa kysyä usein välttämättömiä neuvoja viiden luomakunnan jäseniltä. Myös kausaaliminä saa oppia omasta kokemuksesta. Vasta tietoisena osakkaana essentiaaliseen yhteisyystajuntaan hänellä on käytettävänä erehtymätön viisaus.

³Ennen kuin hänellä on lopullinen selvyys asemastaan, hän on voinut tehdä niin monia virheitä, että ympäristö on pitänyt häntä arvostelukyvättömänä, tietämättömänä ja parantumattomana omalaatuisena henkilönä. Ennen kuin esoteriikka on hyväksytty työhypoteesina, tulevat ihmisten arviot toisistaan olemaan enimmäkseen täysin erehdyttäviä. Vain essentiaaliminä voisi kirjoittaa todenmukaisen elämäkerran jopa alemmalla asteella olevasta ihmisestä.

⁴Toivottavasti haihattelijat eivät nyt kuvittele olevansa ansaittua tunnustusta vaille jääneitä kausaaliminuuksia. Esoteeristen tosiasioiden paljastamiseen liittyy nimittäin vaara, että inhimillinen mielikuvitus ottaa ne heti valtaansa. Sen tähden on niin paljon, mitä ei voi sanoa. Haihattelijat todistavat suorituskyvystään, ja yleinen herkkäuskoisuus on rajatonta. Kriittisesti ajattelevissa reaktio johtaa yleiseen epäilyyn ja kieltäytymiseen puuttumasta sellaiseen hölynpölyyn.

⁵Kausaaliminän tekemät virheet voivat johtaa siihen, että mahdollisuus tulla tietoiseksi uuden inkarnaation aivoissa katkaistaan pidemmäksi aikaa kuin muuten olisi tarpeen tai kokonaisen inkarnaation ajaksi. Cagliostron tekemät virheet aiheuttivat tilanteen, jossa Blavatsky ei olisi koskaan tullut tietoiseksi todellisesta asemastaan, ellei tämä olisi osoittautunut välttämättömäksi hänen kutsumuksensa täyttämiseksi.

⁶Tässä yhteydessä voidaan huomauttaa, etteivät vihityt koskaan anna todistajanlausuntoa eivätkä anna tietoja omasta tai toisten vihittyjen persoonallisuudesta. Nämä ovat asioita, jotka eivät ehdottomasti koske panettelevaa ja juoruilevaa ihmiskuntaa. Heiltä ei kannata kysyä, millaisia olentoja he ovat ja kuinka he voivat tietää, mistä he puhuvat. Jokaisen on itse ratkaistava, puhuvatko he totta. Heillä eivät vaadi ”auktoriuteettina” olemista. Oli hyvin valitettavaa ja

monessa suhteessa kohtalokasta niin Besantille kuin Leadbeaterille, että he tekivät näissä asioissa virheitä. Siihen on varauduttu hyvin, ettei sellaisia asioita enää tapahdu. Ne, jotka todistavat itsestään, eivät ole vihittyjä tai heidät erotetaan automaattisesti siitä, minkä he muuten kykenisivät saamaan tietoonsa.

10.13 Kausaaliminä omaa tajunnanjatkuvuuden

¹Yksilön muistot, monadin mahdollisuus muistaa alemmissa verhoissa, mitä se on kokenut korkeammissa, johtuu verhojen välisen ja triadien välisen, triadien ja verhojen kollektiivimuistien välisen jatkuvuuden hankinnasta, ja lopulta yhteydestä kausaaliseen planeettamuistiin.

²Ensitriadin ja kausaaliverhon muistin välinen tajunnanjatkuvuus mahdollistaa menneiden inkarnaatioiden muistamisen. Kausaaliminällä on käytettävänään niin oman kausaaliverhon muisti kuin kausaalimaailman muisti.

³Niin kutsuttu alitajunta muodostuu verhomuistoista ja triadimuistista.

⁴Minän objektiivinen kausaalitajunta kausaaliverhossa tuo mukanaan katkeamattoman kaikkien inkarnaatioiden aikana pysyvän tajunnanjatkuvuuden, niin ettei yksilön tarvitse kokea uusia inkarnaatiota kuin ”toisena ihmisenä”, vaan tietää olevansa sama yksilö. Sitä ennen ihmisellä ei myöskään ole kuolemattomuustakuuta. Jatkoelämä emotionaalimaailmassa fyysisen elämän jälkeen ei ole mikään takuu, koska myös emotionaaliverho hajoaa.

⁵Sitten asia tietenkin riippuu siitä, kuinka pitkälle haluaa ulottaa ”ikuisuuden” käsitettä ja tämä vuorostaan siitä, kuinka kauan eri atomimaailmat ovat olemassa. Suuressa kosmisessa evolutiivisprosessissa, jossa atomimaailmat maailmasta 49 maailmaan 1 vähitellen hajotetaan, yksilön on täytynyt hankkia objektiivinen tietoisuus yhä korkeammissa atomilajeissa, jotta hän ei joutuisi ”tuhon” uhriksi. Mutta myös tuho on suhteellinen, sillä monadit, jotka eivät ole ehtineet omassa kosmoksessaan lopettaa tajunnankehitystään, siirretään uuteen kosmokseen, jossa he saavat tilaisuuden jatkaa kehitystään siitä pisteestä, jossa se katkesi. Ikuisen elämän takaa se tosiasia, että monadi on tuotu kosmokseen. Siten monadille on taattu oikeus saavuttaa kerran kosminen kaikkietävyys ja kaikkivalta korkeimmassa kosmisessa maailmassa, kestävä se kuinka kauan tahansa. Turhaan yksilö uskoo kykenevänsä saavuttamaan lopullisen tuhon sitä ennen.

⁶Mitä itse aikakäsitteeseen tulee, pitäisi selvästi käydä ilmi, että aika (prosessin mittaaaja) määräytyy aineprosesseista ja ainemaailmojen olemassaolosta.

10.14 Kausaaliminän menneitä inkarnaatioita koskeva tutkimus

¹Emotionaaliset selvänäkijät uskovat voivansa tutkia omia ja toisten edellisiä inkarnaatioita. Mutta se, mitä he näkevät, on heidän itsensä tässä inkarnaatiossa luomia ilmiöitä ja edellisten inkarnaatioiden itsepetosta. Parhaimmassa tapauksessa he kykenevät näkemään inkarnaatioproessin vain katkelmina, mutta eivät koko prosessia. Koko prosessin näkeminen on välttämättömyys yksilöllisen identiteetin toteamiseksi. On kyettävä näkemään, kuinka kausaaliverhon triadissa oleva monadi erottaa tästä verhosta osan, joka inkarnoituu triadin kanssa. Sen jälkeen triadin mentaalimolekyyli alkaa tuottaa mentaaliverhoa. Sitten triadin emotionaaliatomi muotoilee vastaherätetyillä värähtelyillään emotionaaliverhon ja lopulta triadin fysikaaliatomi muotoilee eetteriverhon (varsinaisen ”korjuuverhon”), joka syntymähetkellä liitetään sikiön (jonka muotoilu on asia sinänsä) eetteriseen sydänkeskukseen ja yksilö herää uuteen elämään fyysisessä maailmassa. Se, joka ei voi seurata tätä prosessia edellisiä inkarnaatioita tutkiessaan, ei voi todeta minäidentiteettiä. Selvänäkijät eivät tiedä mitään kausaaliverhon olemassaolosta, tämän verhon, joka inkarnoituu ja on varsinainen ihminen.

²Edellisiä inkarnaatioitaan ei voi tutkia oikein (näistä saa väärän käsityksen emotionaalimaailman korkeammissa piireissä), ennen kuin voi seurata monadin matkaa aina kivikunnasta lähtien.

³Oikean havainnon yksilö saa kausaalilla objektiivisella tajunnalla ja emotionaalilla atomitajunnalla (essentiaaliminänä). Siten ihminen voi vasta kausaaliminänä tutkia edellisiä inkarnaatioitaan. Kausaaliminä kokee itsensä sinä yksilönä, joka on elänyt nämä elämät. Sen

lisäksi kausaaliminä voi planeettamuistissa todeta, että on kyse samasta kausaaliverhosta ja seurata toistuvien inkarnaatioiden koko prosessia aina kausaaliverhon muodostumisesta lähtien monadin eläinkunnasta siirtymisen yhteydessä. Tähän liittyy myös tosiasia, että inkarnoitussaan kausaaliminän ei enää tarvitse menettää tajunnanjatkuvuuttaan, minäidentiteettiään.

⁴Planeetan kausaalimuistia (aina ajankohtaista, läsnä olevaa tietoisuutta menneestä) voivat tutkia kausaaliminuudet, planeetan kolmea atomimuistia (47–49) essentiaaliminuudet. Kausaalimuisti koskee pääasiassa aineaspektia, essentiaalimuisti erityisesti tajunnan sisältöä, superessentiaalimuisti energia- ja tahtoaspektia.

⁵Kun yksilöstä on tullut kausaaliminä, hän käy läpi edelliset inkarnaationsa osaksi tutkiakseen kehitystietään, osaksi oppiakseen tekemistään virheistä, osaksi nähdäkseen, mitä kärsimyksiä hän on suoraan tai epäsuoraan aiheuttanut kanssavaeltajilleen (myös eläinkunnan monadeille); hyvittääkseen kaiken ja poistaakseen kaikki erehdyksensä planeettamuistista. Sen sijaan hän ei osoita vähintäkään kiinnostusta näiden inkarnaatioiden fyysisille olosuhteille. Ne kuuluvat epäolennaisuuksiin. Ne eivät tarjoa ilahduttavia näkyjä, ja kiinnostus niihin on osoitus turhasta uteliaisuudesta. Esoteerikkoä kehoitetaan olemaan ”katsomatta taakseen”. Joka tapauksessa emme kykene arvioimaan menneisyyttä oikein. Sen tähden kausaaliminää eivät kiinnosta menneet elämät.

⁶Vain kausaaliminät kykenevät erehtymättä toteamaan toisten ihmisten edellisiä inkarnaatioita. Kausaaliminät eivät kuitenkaan tarkastele toisten menneitä inkarnaatioita muutoin kuin auttamisen tarkoituksella; yhtä vähän kuin he puuttuvat ”toisten asioihin”. Rikos vapauden ja ykseyden lakia kohtaan aiheuttaa vakavia seurauksia korkeammille minuuksille. Lisäksi kausaaliminän on pyydettävä planeettahierarkialta lupa sellaisen tutkimuksen tekemiseen. Lupa myönnetään vain jos tarkoitettu yksilö sallii tutkimuksen ja siitä on hänelle hyötyä. Tähän mennessä sallittujen kokeilujen ei ole havaittu vastaavan odotuksia, minkä tähden sellaiset luvat annettaneen tulevaisuudessa vain poikkeustapauksissa.

⁷Hyvin harvat niistä, jotka kausalisoituivat 20 miljoonaa vuotta sitten, ovat saavuttaneet kulttuuriasteen (korkeamman emotionaaliasteen). Tämä esoteerinen tosiasia ehkä tekee selväksi, että tajunnankehitys on hidas prosessi. Kausaaliminuuksien yleisestä reinkarnaatiosta tekemät tutkimukset osoittavat, että mitään havaittavaa edistymistä ei yleensä ole todettavissa edes noin sadan inkarnaation jälkeen. Mitään yleistä tilastoa ei ole vielä esitetty. Planeettahierarkialla on tärkeämpiä tehtäviä. Vasta sitten kun yksilö on valmis oppilaisuudelle, hänen kehitystiensä läpi inkarnaatioiden tutkitaan. Vaadittavien inkarnaatioiden lukumäärä eroaa yksilöllisesti, joidenkin inkarnaatioiden lukumäärä kohoaa tuhansiin useampiin kuin muiden. On olemassa niitä, joilla on ennätys sekä suurimman että pienimmän lukumäärän suhteen.

10.15 Kausaaliminä voi tutkia inhimillisiä maailmoja

¹Vain kausaaliminänä ja planeettahierarkian oppilaana yksilö voi itsenäisesti tutkia inhimillisiä maailmoja (fyysistä, emotionaalista ja mentaalista maailmaa).

²Kausaaliminä on objektiivisesti tietoinen inhimillisissä maailmoissa ja niiden menneisyydessä, häneen ei vaikuta inhimillisten maailmojen tajunta, hänellä on mahdollisuus syventyä viidennen luomakunnan tietoon todellisuudesta.

³Kausaalisella objektiivisella tajunnalla voi tutkia inhimillisten maailmojen aineaspektia, aineen koostumusta ja ilmaisutapoja; tajunnanilmaisujen omaksumia muotoja emotionaalisessa ja mentaalissa maailmassa. Mentaalimaailmassa muodostuu laadultaan (ääriviivoiltaan, väreiltään, energialatauksiltaan) mitä vaihtelevampia geometrisia kuvioita. Jos ajatukseen vaikuttaa tunne, ”ajatusmuoto” vajoaa emotionaalimaailmaan ja muotoutuu uudelleen (myös siellä laadultaan ja ainekoostumukseltaan samanlaiseksi).

⁴Kausaaliminä voi toimia täydellä ymmärtämyksellä ”neljännessä ulottuvuudessa” ja essentiaaliminä viidennessä. Ennen näitä asteita sellaisten yritysten tulokset ovat vain ”illusionismia”.

⁵Kausaaliminä voi tutkia kaikkea planeetan aineaspektissa olevaa mennyttä aina planeetan syntymisestä lähtien.

⁶Muisti, tajunnan toiminnassa nykyiseen ja menneeseen jakautuneena, on ominaista ensimmäisen tajunnanlajeille.

⁷Eläinkunnassa karma aiheutuu kärsimyksestä, jota eläimet tuottavat toisilleen. Yksilön aiheuttamasta kärsimyksen määrästä tulee korjuun lain mukaan huonoa kylvöä, joka on korjattava viimeiseen jyvään, ennen kuin eläin voi kausalisoitua. Ehdoton oikeudenmukaisuus vallitsee kaikissa valtakunnissa. Alemmissa valtakunnissa oikeudenmukaisuus voidaan lukea planeettamuistista. Siellä essentiaaliminät voivat tutkia kylvöä ja korjuuta tajunnanaspektissa, kausaaliminät aineaspektissa.

⁸Kausaaliminät, jotka kykenevät tutkimaan planeettamuistia, ovat yksimielisiä siitä, että ”historian jumalatar” Clio (latinaksi) eli Kleio (kreikaksi), yksi yhdeksästä muusasta, on sadunkertoja eikä mikään todenpuhuja. Se on heidän käsityksensä eksoteerisen historian todellisuusarvosta. Sopii sitten ihmetellä, kun historioitsijat selittävät esoteriikan olevan pelkkää huiputusta.

⁹Esoteerisesti tietämättömän on mahdotonta ymmärtää, kuinka Blavatsky kykeni hakemaan lainauksia mistä tahansa kirjoista tai käsikirjoituksista, tietämättä edes näiden kirjojen olemassaolosta. Teoksessa *Isis Unveiled* vilisee sellaisia lainauksia. Kun kausaalitajunta suuntautuu johonkin tiettyyn ongelmaan ja tahtoo tietää, mitä tästä asiasta on aiemmin sanottu, esittäytyy kaikki tästä asiasta kirjoitettu, kiitos magneettisen vetovoiman, jolla ideat vaikuttavat toisiinsa yhteisessä ideakeskuksessa, automaattisesti sivujen kuvasarjana kaikista tätä aihetta käsittelevissä kirjoista, niin että katsoja voi vapaasti valita näistä. Kaikki tämä on tallennettu kausaaliin planeettamuistiin ollen sen kausaalisen tutkijan saatavilla, joka voi alasmitoittaa näyn emotionaaliselle tasolle, mikäli tämä helpottaa työtä. Gnostilainen sanonta ”ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi” viittaa muun muassa myös tähän mahdollisuuteen. Mitään ei voi tuhota, mikä on kerran ollut todellisuutta jossakin eri maailmojen kolmesta aspektista, niin kauan kuin nämä maailmat ovat olemassa. Ja lopulta korkeimmassa kosmisessa maailmassa on muisto kaikesta kosmoksessa olevasta sen syntymästä lähtien. Tämä on eräs perusteista sille, että epäoikeudenmukaisuus missä tahansa suhteessa on mahdotonta.

10.16 Kausaaliminät tulevat mullistamaan tieteen

¹On olemassa seitsemän fyysisen tajunnan pääalajia, seitsemän eetteriverhon pääkeskusta, on olemassa seitsemän emotionaalitajunnan pääalajia ja neljä mentaalitajunnan lajia. Esoteerisen psykologian tehtävä tulevaisuudessa on kartoittaa näihin kuuluvat värähtelylajit ja eri verhokeskusten toiminnot. Tietenkin tämä vaatii kausaali- ja essentiaaliminuuksien myötävaikutusta. Sellaisia tulee inkarnoitumaan yhä enemmän siinä määrin kuin tiedemiehet kykenevät käsittämään näitä ilmiöitä. Tieteelliset dogmit ehkäisevät heitä edelleen käsittämästä ja ymmärtämästä. Heidän fiktionsa tekevät heidät sokeiksi olemassa oleville mahdollisuuksille. Vasaraniskut ovat tarpeen lyömään uusia tiedon nauloja puupäihin. Ja sellaiset iskut tulevat mullistavien löytöjen muodossa. Fyysis-eetteristen (49:3,4) ja emotionaalisten (48:4-7) ainemuotojen valokuvaaminen tulee mahdolliseksi. Tämä on välttämätöntä esoteeriseen tietoon kohdistetun jääräpäisen vastarinnan murtamiseksi. Kuvaavaa on, että tiedemiesten keskuudessa lääketieteilijät ovat dogmaattisimpia esoteerisen maailmankatsomuksen vastustajia, niin kuin teologit ovat esoteerista elämäntähtäystä vastaan. Valitettavasti myös okkultistit osoittavat dogmaattisia taipumuksia. Erityinen okkulttinen luonteenlaatu on sekoitus herkkäuskoisuutta, spekulatiivista haihattelua ja dogmatismia. Tervettä järkeä ihmiskunta ei tule saamaan, ennen kuin psykologia on selvittänyt ymmärtämisen edellytykset ja ennen kuin siitä saadut opetukset on myös hyödynnetty. Ja tämä ei tule olemaan mahdollista, ennen kuin psykologia rakentuu esoteeriselle psykologialle. Jos psykologit tahtoisivat alentua teoreettisesti hallitsemaan esoteriikan, jos vaikka vain hypoteesina, ja lähtisivät siitä sitten kokeellisesti, he saisivat kokea hämmästyttäviä oivalluksia. Mutta pelko tulla leimatuksi haihattelijana aiheuttaa, etteivät he uskalla edes tutkia. Meidän on korkea aika saada esoteerisia lukioita ja yliopistoja.

10.17 Kausaaliminän elämä ja elämännäkemys

¹Kausaaliminät eivät koskaan vastaa niitä mielikuvia, joita okkultistit luovat heistä, täysin huomioon ottamatta, että heillä kaikilla on ilmeinen omalaatu. Sen tähden he aiheuttavat yleistä pettymystä. Ja näin on hyvä, siten he säästyvät kohtalolta tulla ihailun ja kunnioituksen kohteiksi, mikä on hyvin rasittavaa (minkä he saavat ottaa koetuksena).

²Okkultistit koettelevat esoteerikon kärsivällisyyttä enemmän kuin muut siksi, että he uskovat käsittävänsä, ymmärtävänsä ja kykenevänsä arvioimaan. He eivät voi käsittää, että vaaditaan kausaaliminä ymmärtämään kausaaliminää. Okkultistien esoteerikkoon tekemä vaikutus on sama kuin niin kutsuttujen puolisivistyneiden kulttuuri-ihmiseen.

³Kun joku esoteerikko joskus tulevaisuudessa kuvailee, mikä näkemys ”vihittyjen” aikalaisilla ja myös jälkimaailmalla oli heistä ja he kuinka heitä kohdeltiin, tulevat Paracelsus, Francis Bacon, Saint Germain, Cagliostro, Blavatsky, Besant, Leadbeater näyttäytymään toisessa valossa. Mutta ei pidä luoda illuusioita siitä, että tulevaisuuden esoteeriset uranuurtajat tullaan arvioimaan oikeudenmukaisemmin. Planeettamme ihmiskunta on kaikkina aikoina osoittautunut parantumattomaksi.

⁴Kausaaliminälle koko elämä on lakkaamatonta palvelua. Myös esoteerikko oivaltaa, että palvelu on ainoa siedettävä tapa elää ja elää rikasta ja onnellista elämää. Tähän palveluun kuuluu tietenkin kaikki, minkä yksilö tarvitsee tullakseen taitavaksi palvelijaksi ja täyttääkseen paikan, johon hän parhaiten soveltuu ihmiskunnan kehityksen ja ykseyden palvelussa, rakastavaisen ymmärtämyksen palvelussa.

⁵Nuoret ovat idealistisia niin kauan kuin he uskovat, että elämän voi muotoilla uudelleen heidän alkukantaisen, teoreettisen todellisuuskäsityksensä mukaan. Sama koskee kaikkia utopisteja, jotka siten todistavat elämäntietämättömyydestään. Ainoat todelliset idealistit ovat ne, jotka ovat saavuttaneet kausaaliasteen tai lähestyvät sitä. Heillä on myös tietoa ihmiskunnan kehitysasteesta ja siitä, kuinka mahdotonta on saada nähdä ihanne toteutettuna, ennen kuin ihmiskunta on saavuttanut ainakin emotionaalisen vetovoiman asteen. Niin kauan kuin viha hallitsee, niin kuin se on tehnyt 20 miljoonaa vuotta, puuttuvat perusluonteiset edellytykset.

10.18 Kausaaliminä on vapaa illuusioista ja fiktioista

¹Ihmisen on niin loputtoman vaikea ratkaista monia ongelmiaan. Olisi itsestäänselvyys sanoa, että se johtuu hänen suuresta elämäntietämättömyydestään. On olemassa monia muita esteitä: kaikki hänen hankkimansa illuusioiden ja fiktioiden, erityisesti tunneajattelu, joka estää häntä asiallisesti näkemästä, toteamasta ja persoonattomasti analysoimasta. Häntä vaivaavat lukemattomat ennakkoluulot: rotuihin, kansoihin, luokkiin ja perheisiin liittyvät ennakkoluulot. Hän pelkää ikävyyksiä. Hän joutuu ristiriitaan velvollisuuksista. Näin voi jatkaa pitkän matkaa. Ja kaikista näistä esteistä hän ei ole koskaan selvästi tietoinen, korkeintaan muutamista harvoista. Tiedämme niin vähän siitä, mitä alitajunnassamme on. Lukemattomat lapsuuden ja nuoruuden aikaiset vaikutelmat ja kokemukset ovat voineet kehittää komplekseja, joista tulee määrääviä asennoitumisemme elämänilmiöihin. Ihminen ei tunne prosenttiakaan itsestään. Tämä on totuus, jota opettajien tulisi tähdentää kasvavalle sukupolvelle. Nuoruuden idealismi ei riitä. Se on arvostelukyvytön. Lisäksi vaaditaan oivallusta ja ymmärtämystä, ja se hankitaan vain elämyksen ja työstetyn elämäkokemuksen kautta. Vaikuttaa siltä kuin emotionaalisten illuusioiden ja mentaalisten fiktioiden selkeästi ilmi tuominen vaatisi kausaaliminuuksia. Ehkä joskus tulevaisuudessa myös muut kuin mentaaliminät tulevat oppimaan kausaaliminän oivalluksista. Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella ihmiset ovat haluttomia oppimaan uudelleen. Oman tietämättömyyden oivaltaminen ja ennen kaikkea sen tunnustaminen loukkaa heidän itseihailuaan. Vanhoille vihityille on luonteenomaista, että he ovat useimmissa suhteissa paljon vähemmän varmoja kuin kaikki muut, jotka eivät ole koskaan perehtyneet elämänongelmien vaikeusasteeseen. Vanhat esoteerikot myöntävät varauksetta, että he ovat ”idiootteja” oppineisuuden näytellessä viisaudenopettajaa. He ovat ainakin hankkineet itsekritiikkiä, usein liiallisuuteen

saakka, ollen aivan liian tietoisia elämäntietämättömyydestään. Evankeliumien autuaaksi-julistamisissa on hyvin syvää symboliikka, joka tapauksessa liian syvää useimmille maallikoille ja papeille. Kirjaimenorjat tulevat aina väärintulkitsemaan kaiken. Siitä kristillinen uskonnon-historia on eräs suuri esimerkki.

²Me voimme vapautua emotionaalisista illuusioista mentaalisten fiktioiden avulla. Mutta fiktioista vapaudumme vasta kun olemme tulleet kausaaliminuuksiksi, vaikka me kykenemme korvaamaan alemmat fiktiot korkeampilaatuisilla kehityksen kuluessa. On totta, että voimme saavuttaa vapautumisen myös esoteerisen tiedon kausaalisten tosiasioiden ja ideoiden ansiosta, mutta nämä kuuluvat työhypoteesin alueelle, kunnes me itse voimme objektiivisesti todeta niiden oikeellisuuden, ja siihen saakka ne aiheuttavat sen tähden tietyn epävarmuuden tilan.

³Kausaaliminällä emotionaaliverho on normaalisti sisällöltään tyhjä, ja kausaaliminä on vapaa riippuvuudesta kaikkeen emotionaaliseen. Mutta silloin kun kausaaliminä tajunnassaan samastuu emotionaaliasteella oleviin yksilöihin, hänen oma emotionaaliverhonsa täyttyy heidän emotionaaliverhojensa sisällöllä. Tämä on välttämätöntä täydellisen ymmärtämyksen saavuttamiselle, kunnes essentiaalinen ykseytajunta on hankittu. Kokemalla toisten ihmisten emotionaalisuuden kausaaliminä kokee tämän rajoitukset ja osallistuu vapaaehtoisesti olemassa olevaan kärsimykseen.

⁴Kausaaliminälle kaikki on yksinkertaista, koska se on vapautunut näennäisyyden maailmoista (emotionaalisista illuusioista ja mentaalisista fiktioista) ja astunut tosiasioiden ja selviöiden maailmaan.

10.19 Esoteriikka on kausaaliminän todellisuuskäsitys

¹Esoteriikkaa voidaan kutsua kausaaliminän näkemykseksi todellisuudesta ja elämästä, mentaalijärjestelmäksi alasmitoitettuna.

²Vain kausaaliminät voivat omien havaintojensa ja kausaalimaailmassa olevien tosiasioiden todentamisen perusteella tarjota meille esoteeriseen maailman- ja elämänselämykseen vaadittavan aineiston.

³Tieto todellisuudesta on tietoa eri maailmojen todellisuuden luonteesta. On olemassa yhtä monta oikeaa todellisuuskäsityksen lajia kuin on maailmoja. Kausaaliminät voivat kuvata fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen maailman todellisuutta. 45-minä sen lisäksi maailmojen 46 ja 45 todellisuutta, 43-minä aurinkokunnan ja planeettojen kaikkien maailmojen todellisuutta.

⁴*Viisasten kivessä* (VK) selostettu esoteerinen maailmankatsomus vastaa pääasiallisesti kausaaliminän mahdollisuutta todellisuuskäsitykseen, suunnilleen myös sitä, mitä Pytagoraan salaisessa tietokunnassa opetettiin. Useimmissa muissa tietokunnissa painotettiin enemmän tajunnan aspektia, fyysistä olemassaoloa ja sen hallintaa elämänlakeja soveltamalla, samoin kuin fyysisten eetterienergioiden oikeaan käyttöön ohjaavaa menetelmää. Pytagoras oli ymmärtänyt oikein kreikkalaisten objektiivisen aineaspektin tajun ja sen vuoksi hän loi perustan tulevaisuuden luonnontutkimukselle niine tieteellisine käsitteineen, jotka olivat yhdenmukaisia sen todellisuuden kanssa, jonka ensiminä voi käsittää ja kausaaliminä todentaa inhimillisten maailmojen aineellista todellisuutta tutkimalla. Tästä seuraa tietenkin, että kaikilla kausaaliminuuksilla on sama objektiivinen käsitys tähän kuuluvista ilmiöistä, vaikka heidän kiinnostuksensa kohteet ja tehtävänsä ovat erilaiset.

⁵Esoteriikka ei vetoa auktoriteettiin. Jokaisen on arvioitava omakohtaisesti, hyväksyttävä tai jätettävä avoimeksi. Kahden elämänlain, vapauden lain ja itsetoteutuksen lain, pitäisi siinä tapauksessa olla tarpeeksi selventäviä. Mitä merkitystä olisi itsen lailla, jos voisimme nojautua auktoriteetteihin ja saada heidän avullaan kaiken meille järjestetyksi? Sillä tavalla ei tapahtuisi mitään kehitystä. Esoteerisen maailmankatsomuksen ansiosta voimme saada tietoa meille vielä toistaiseksi saavuttamattomasta todellisuudesta. Esoteerisen elämänselämyksen ansiosta voimme saada tietoa niistä laeista, joita meidän itsemme on sovellettava kehityksemme

hyväksi. Mutta lain soveltaminen on jokaisen oma asia.

⁶Alkukantaisella asteella, jolla sellaiset realiteetit kuin laki, kehitys jne. ovat käsittämättömiä (ne näyttävät vieläkin olevan käsittämättömiä filosofeillemme, jotka kyselevät, onko olemassa jotain sellaista kuin lait ja kehitys), saivat ihmiset ohjeita, alustavia korvikkeita elämänlaeille. Johdatukseksi suhteissa toisiin ihmisiin saatettiin voimaan kieltoja murhaamista, varastamista, pettämistä, panettelua vastaan. Ne olivat välttämättömiä itse yhteiskunnan olemassaololle. Ne olivat elämänlakien perussovellusta. Sitten tuli myönteinen käsky ”rakkaudesta lähimmäiseen”, seuraava askel ykseyteen. Meidän aikanamme, esoteerisen tiedon vapauttamisen myötä, olemme saaneet tietoa yksinkertaisimmista elämänlaeista. Lapsille täytyy antaa kieltoja, jotka pätevät siihen saakka, kunnes he ymmärtävät, miksi sellaiset on annettu. Näitä kieltoja ei tarvita, kun lapsi itse oivaltaa, että ne ovat olemassa, jotta lapset eivät tietämättömyydessään vahingoittaisi itseään tai muita.

⁷Niin paljon olisi ainakin älyllisen parhaimmiston pitänyt oppia historiasta, filosofiasta, antropologiasta (”psykologiasta”), että se voisi oivaltaa, että nämä elämänlait ovat tarkoituksenmukaisia, suorastaan väistämättömiä, jottei ihmiskunta tuhoaisi itseään ja kaikkea orgaanista elämää. Jos ihmiskunta on edelleen liian alkukantainen tälle tiedolle, tulevat liian ennenaikaiset tieteelliset löydöt, jotka ovat asettaneet tuhovälineet lasten käsiin, suorittamaan ne teot, jotka muutoin planeettahallitus olisi ollut pakotettu suorittamaan kolmannen kerran: antaa ihmiskunnan aloittaa uudelleen barbaariasteelta lähtien. Tällä asteella olevat klaanit ovat nyt saaneet vallan (demokratia) tietämättömän ihmiskunnan sentimentaalisuuden ja idealismin sekä korkeampien kastien menneinä aikoina harjoittaman vallan väärinkäytön vuoksi. Jos elämänlait saisivat hallita, saisivat nämä barbaariyksilöt sen ympäristön, joka voisi auttaa heitä hankkimaan heidän tarvitsemansa järjen, jotta he eivät tuhoaisi sitä kulttuuria, jonka he aikanaan saisivat lahjaksi.

⁸Ihmiskunta on siinä määrin idiotisoitunut idiologioistaan, että vaaditaan kausaaliminuuksia sanomaan tämä, minkä pitäisi olla itsestään selvää yksinkertaisimmalle järjelle.

10.20 Kausaaliminästä essentiaaliminäksi

¹Kausaaliminänä, ennen kuin hänestä on tullut essentiaaliminä, yksilö on suuressa määrin riippuvainen omista kyvyistään. Tietenkin hän on edelleen monessa suhteessa tietämätön. Vaikka hänellä on aina mahdollisuus yhteyteen planeettahierarkian jäsenten kanssa, jotka tietävät, on tämä kuitenkin ratkaisu, johon hän turvautuu vain äärimmäisessä hätätapauksessa. Ensinnäkin hänen pitäisi yrittää ratkaista ongelmansa itse, jos siihen on vähäisinkin mahdollisuus, toiseksi hänen ei pidä tarpeettomasti vaivata planeettahierarkian jäseniä, jotka ovat jo työn ylikuormittamia.

²Vie aikaa, ennen kuin vastavalmistuneesta kausaaliminästä on tullut täydellinen kausaaliminä, ennen kuin hän on oppinut käyttämään oikein hankkimiaan kykyjä. Kukaan ei ole kerralla valmis. Myös 45-minälle vie orientoituminen 45-maailmassa aikaa.

³Kun monadista on tullut täydellistynyt kausaaliminä, on sen inhimillinen kehitys loppuun saatettu ja sen siirtyminen viidenteen luomakuntaan mahdollistunut. Se, mitä tähän on jäljellä, on kahdentoista essentiaalisuuden ja niiden myötä alkavan essentiaalitajunnan hankinta, ja lisäksi työ essentiaaliverhon muotoilemiseksi.

⁴Vasta kausaaliminänä yksilö hankkii essentiaaliverhon ja essentiaalitajunnan.

⁵Kun kausaaliminä on hankkinut kaksitoista essentiaalista ominaisuutta, on hänen vanha kausaaliverhonsa saavuttanut mahdollisuuksiensa rajan, jolloin se on korvattava korkeammalla, verholla, essentiaaliverholla. Sen jälkeen, kun monadi on onnistunut muotoilemaan tämän essentiaaliverhon vasta hankkimillaan ominaisuuksilla ja kyvyillä, se siirtyy toistriadin mentaaliatomista essentiaaliatomiin ja sitä ympäröivään essentiaaliverhoon. Samanaikaisesti hajoaa vanha kausaaliverho, jonka ihminen sai Augoeideeltaan kausalisoitumisen yhteydessä, minkä jälkeen vastavalmistunut essentiaaliminä muotoilee itse oman kausaaliverhonsa mentaaliatominsa värähtelyillä.

⁶Jos on jotain kylvöä jäljellä korjattavaksi kylvön ja korjuun lain mukaan, se on suoritettava loppuun kausaaliminän viimeisessä inkarnaatioissa. Essentiaaliminä on ”velaton” eikä hänen tarvitse enää inkarnoitua, vaikka hän yleensä tekee niin, kun monadi siirtyy essentiaaliatomista superessentiaalimolekyyliin ja hankkii superessentiaaliverhon. Inkarnaation välttämättömyys on olemassa vain ensiminälle ja kausaaliminälle aina essentialisoitumiseen asti. Jokainen inkarnaatio ei ole vain saatujen elämäkokemusten kertausta, vaan myös vanhojen velvollisuuksien jatkamista, vanhojen suhteiden solmimista, tilaisuuksia hyvittämiseen, uusi mahdollisuus korkeampien tajunnanlajien hankintaan (korkeamman kehitystason saavuttamiseen).

⁷Yksilön kausaaliminänä läpikäymien inkarnaatioiden lukumäärä voi johtua useista tekijöistä. Monen on vaikea uhrata kaikki tuhansien inkarnaatioiden aikana kokoamansa tieto, joka siinä muodossaan häviää kausaaliverhon hajotessa, joskin olennainen löytyy uudelleen essentiaalitajunnasta. Monien kausaaliminuuksien on vielä hyvitetävä erilaiset menneissä inkarnaatioissa tehdyt virheet. Jotkut uskovat kykenevänsä palvelemaan kanssaihmissiään paremmin kausaaliverhon tarjoaman läheisemmän yhteyden ansiosta.

⁸Kausaaliverhon departementilla on usein tärkeyttä myös monadin jatkokehitykselle toisminänä. Essentiaalitajunta, ykseystajunta ilmentää kahta taipumusta, viisautta ja rakkautta. Ekstravertit tyypit seuraavat tavallisesti viisaudenlinjaa, introvertit rakkaudenlinjaa.

⁹Kun on tullut se koetuksen hetki, jolloin ihminen tuntee itsensä ”sekä jumalan että ihmisten hylkäämäksi”, hän tietää kuitenkin aina olevansa ”monadi (ikiatomi) ja sellaisena osallinen kosmiseen kokonaistajuntaan, osallinen katoamattomaan jumalallisuuteen”.

10.21 Kukaan ei ole erehtymätön

¹Teosofit saivat alusta alkaen liioitellun käsityksen korkeamman tajunnan kyvyistä, eivätkä he vaikuta vieläkään oivaltaneen niiden rajoituksia. Niitä arvostelukyvyyttömiä teosofejia, jotka täydellisesti hylkäävät Besantin ja Leadbeaterin heidän virheidensä vuoksi, luonnehtii heidän kuviteltu vakaumuksensa, etteivät kausaaliminät voi tehdä virheitä. Mitä vähemmän tiedetään, mitä vähemmän ymmärretään, sitä varmempia ollaan siitä, että kaiken voi arvioida – demokratian riemuvoitto. Sitä paitsi Besant ja Leadbeater saivat paljon tiedostaan esoteerista arkistoa tutkimalla; siten tieto ei aina ollut oman objektiivisen tarkkailun tulosta.

²Tiedon viholliset ovat heti valmiina vahingoniloisesti osoittamaan kausaaliminuuksien tekemät virheet. Sen tähden on selvennettävä, että kukaan ei ole erehtymätön. On suuri erehdys pitää kausaaliminuuksia erehtymättöminä esoteerisina auktoriteetteina. Kukaan kausaaliminä ei myöskään väitä olevansa erehtymätön. Kausaaliminät ovat tehneet hämmästyttäviä, käsittämättömiä virheitä. Vapauden lain suhteen tehdyt virheet olisi pitänyt osata välttää. Planeettahierarkia ei anna ohjeita, eivätkä oppilaat saa käyttäytyä diktaattoreiden tavoin.

³Virheitä tekevät kaikki kaikissa maailmoissa, myös korkeimmat minät, niin pian kuin he yrittävät hankkia yhä korkeampia tajunnanlajeja. Myös he oppivat virheistä. Se kuuluu asiaan ja on väistämätöntä, mikä ei ole puolustus virheille, jotka olisi voitu välttää. Myös Gautama teki eräänlaisen ”virheen”. Mutta sen hän teki täysin tarkoituksellisesti, oivaltaen selkeästi, että se oli virhe, ja hän oli halukas ja myös kykenevä ”maksamaan hinnan”. Mutta se on ”toinen tarina”, virhe, jonka vain buddha voi tehdä.

10.22 Kausaaliminän rajoittuneisuus

¹Kausaaliminän kykenemättömyys atomitajuntaan ja ykseystajuntaan on hänen suuri puutensa.

²Kausaaliminä voi tutkia karkeafyysisen, fyysis-eetterisen, emotionaalisen ja mentaalisen maailman aineaspektia, voi käsittää oikein näihin kuuluvat kausaali-ideat. Mutta kaikki näiden maailmojen atomilajiin kuuluva jää tälle minälle saavuttamattomaksi. Vasta essentiaaliminät voivat käyttää ensitriadin atomitajuntaa, vasta heillä on objektiivinen tajunta atomilajeissa 49:1, 48:1 ja 47:1 ja näitä vastaavissa atomimaailmoissa. Tästä johtuvat kausaaliminuuksien tekemät

virheet, melkeinpä väistämättömät virheet, myös alempien maailmojen olosuhteita koskevat, koska heidän on turvauduttava omaan arviointikykyynsä, eivätkä he voi hyödyntää maailmojen atomimuisteja.

³Näiden maailmojen tajunnan aspektin tutkimiseen vaaditaan essentiaalimaailman ykseystajunta.

⁴Kausaaliminät voivat tietenkin arvioida kehitysasteen, mutta eivät kehitystasoa täydellä varmuudella, eivätkä he voi arvioida yksilön alitajunnan sisältöä. Siihen vaaditaan essentiaaliminuuksia, jotka voivat täydellisesti samastua toisten tajuntaan. Kausaaliminä voi todeta, mitä toisten yksilöiden verhojen aineaspektiin sisältyy, verhojen molekyyliaineen lajit, mitä yksilö on sanonut ja tehnyt tässä ja menneissä inkarnaatioissa jne., ja tästä hän voi päätellä paljon tajunnan aspektia koskevaa. Mutta tämä ei ole samaa kuin tajunnanyhteyssyys.

⁵Ei riitä, että on kausaaliminä ollakseen viisas. ”Viisaus” kuuluu nimittäin essentiaalisuuteen, ykseystajuntaan, yhteyssytajuntaan, kollektiivitajuntaan, tajunnan aspektiin. Kausaaliminä on edelleen planeettahierarkian oppilas. Kausaaliminät katsovat velvollisuudekseen omistautua ihmiskunnan palvelulle niin täydellisesti tiedollaan, etteivät he tahdo ”vaivata” planeettahierarkiassa olevia opettajiaan esittämällä heille tutkimustensa tuloksia, ja siten he tekevät tarpeettomia virheitä viisauden suhteen. Sen ovat kaikki tehneet.

⁶Platonisen ideain maailman ideat ja tosiasiat ovat yhdenmukaisia planeettahierarkian vastavien kanssa. Kausaaliminuuksien tekemät virheet johtuvat siitä, etteivät he ole olleet jatkuvasti kausaaliminuuksia, vaan heihin on joskus vaikuttanut emotionaalisten ja mentaalisten verhojen sisältö. Sen sijaan heidän tulee olla katkeamattomassa yhteydessä essentiaalimaailmaan. Mutta se ei ole niin helppoa, kun elää ihmisten keskuudessa. Myös kausaaliminuuksiin vaikuttaa heidän ympäristönsä. Vasta essentiaaliminät ovat ihmisten maailmojen energioiden saavuttamattomissa.

⁷Maailmojen 47–49 aineaspektin ylittävien ideoiden ja tosiasioiden suhteen kausaaliminuuksien on käännettävä opettajiensa puoleen. Kausaaliminät eivät tiedä korkeammista maailmoista mitään, mitä he eivät ole saaneet tietää vielä korkeammilta minuuksilta. Nämä ovat kausaaliminän suorituskyvyn rajat. Niin pian kuin he ylittävät nämä rajat luottaen omaan arvostelukykyynsä, he ovat joutuneet jäljellä olevan emotionaalisuutensa, emotionaalimaailman korkeimman piirin (48:2) illusiivisuuden, viimeisimmän, kaikista petollisimman illusiivisuuden lajin uhreiksi. Tämä on johtanut siihen, että monet teosofiset ”tosiasiat” ovat osoittautuneet virheellisiksi. Ei ole niin helppoa vapautua vanhoista riittämättömistä ”kyvyistä”, kuin okkultistit uskovat.

⁸Tämän illusiivisuuden tehokkuuden todistaa parhaiten se tosiasia, että myös kausaaliminuuksista tulee emotionaalimaailman korkeimman piirin illusiivisuuden uhreja, jos he puuhailevat siihen kuuluvien ilmiöiden parissa. Tämä selventää, kuinka mahdotonta selvänäköjoiden, okkultistien ja joogien on vapautua sen vallasta.

⁹Omat vaaransa kausaaliminuuksille tuovat ”taakse katsominen”, kiinnostus fyysisessä maailmassa elettyjä menneitä inkarnaatioita kohtaan. He eivät huomaa, että tämä kiinnostus saa heidät elämään menneisyydessä ja siten ”vaarallisimmassa” kaikista maailmoista, emotionaalimaailmassa, sen lumouksen vallassa. Tietenkin kausaaliminuuksien on tutkittava menneisyyttä. Mutta tutkimuksen vaikuttimena tulee olla tajunnan kehitys kautta inkarnaatioiden, ei viipyminen epäolennaisuuksissa.

¹⁰Blavatsky oli vanha kausaaliminä. Besant ja Leadbeater täysin uusia (viimeisimmässä inkarnaatiossa kausaaliminuuksiksi tulleet). Blavatsky oli vahvasti tietoinen omasta rajoittuneisuudestaan. Besant ja Leadbeater yliarvioivat arviointikykyänsä (kaikkien uusien kausaaliminuuksien tapaan), hyvin luonnollista sellaisen tajunnanekspansion jälkeen.

¹¹Kausaaliminän ei pitäisi koskaan ylittää fyysistä maailmaa tutkimuksissaan, ei ainakaan esittämättä tuloksiaan planeettahierarkiassa olevalle opettajalleen. Jos tämä olisi aina huomioitu, olisimme säästyneet kausaaliminuuksien julkaisemien virheiden seuraamuksilta.

10.23 Kausaaliminät eivät voi arvioida korkeampaa todellisuutta

¹Sekä Besant että Leadbeater ajattelivat, että oppilas kykenee ”astumaan essentiaalimaailmaan”. Tähän kykenevät vain essentiaaliminät. Korkeimmalla emotionaalisella asteella oleva mystikko voi saada yhteyden essentiaalimaailmaan (kausaaliverhon ykseyskeskuksen kautta) ja vastaanottaa energioita alimmasta essentiaalisesta molekyylilajista (46:7). Mentaaliminä voi vastaanottaa energioita kahdesta alimmasta (46:6,7) ja kausaaliminä kolmesta alimmasta (46:5-7) essentiaalisesta molekyylilajista. Täten yksilö ei kuitenkaan ole hankkinut essentiaalitajuntaa. Tämän kaltaiselle tajunnalle ei ole olemassa vastakohtaisuutta subjektin ja objektin, minun ja sinun välillä. Ne kaksi ovat yhtä tavalla, jonka ymmärtämiseksi täytyy olla essentiaaliminä. Kaikki tajunnanlajit on koettava, jotta niistä tulisi käsitettäviä. Kaikki selitysyrietykset epäonnistuvat.

²Besantin ja Leadbeaterin väärinkäsitys tästä asiasta osoittaa vaikeudet, joita ilmaantuu yksilön saavuttaessa korkeampia tajunnanlajeja ensimmäistä kertaa. Vie aikaa oppia käyttämään uusia kykyjä virheettömästi ja hyödyntämään niiden suorituskkyä. Heidän väärinkäsityksellään oli kuitenkin vakavat seuraukset, mikä osoittautui heidän arvioidessaan omat oppilaansa väärin.

³Huomautettakoon tässä yhteydessä, että vaikka kykeneekin käyttämään tajuntoja ja energioita omassa korkeimmassa maailmassaan, jossa yrittää orientoitua, ei osaa sen tähden hyödyntää ja arvioida näitä oikein, ainoastaan alempien maailmojen energioita ja tajuntoja.

⁴Kausaaliminä voi tietenkin hyödyntää kausaalisia ideoita ja tutkia planeetan kausaalimuistissa olevia ilmiöitä, mutta hän ei voi itse tutkia kausaalimaailman kolmea aspektia. Sellaisissa tapauksissa pätee selviö, että vain korkeampilaatuinen tajunta voi tutkia lähinnä alemman maailman kolmea aspektia. Täysi suvereenius vaatii vielä suuremman välimatkan.

10.24 Loppusanat

¹Kaikki korkeampien valtakuntien jäsenet ovat työtovereita manifestaatioprosesseissa, ja ne ihmiset, jotka tahtovat korkeammalle, saavat myös yrittää täyttää jonkin paikan. Me saavutamme korkeamman palvelemalla alemmaa. Olemme kaikki alimmasta maailmasta korkeimpaan ulottuvan ketjun lenkkejä.. Oman paikkamme tunteminen ja sen täyttäminen elämässä on meidän elämäntehtävämme. Ominaisuutemme ja kykymme, elämänymmärtämyksemme ilmaisevat tasomme. Niille meillä on aina jonkinlaista käyttöä niissä elämän suhteissa, joihin elämä on meidät asettanut. Suurimmat yksilöt kulkevat halki elämän huomiota herättämättä. Tiedämme, ettei kukaan voi jäädä huomiotta, ettei yksikään, edes kätkeytyin ajatus (heikoin värähtely) voi välttyä tallentumiselta planeettamuistiin. Halumme tulla arvostetuiksi osoittaa, että emme ole unohtaneet itseämme, että tahdomme edelleen olla ensiminuuksia, emme toisminuuksia. Tullaksemme kausaaliminuuksiksi meistä on ensiksi tultava kaiken perspektiivissä näkeviä mentaaliminuuksia, ei kirjaimenpalvelijoita, viisastelijoita, ei paperipaaveja ja tavallisen älyllisen likinäköisyyden omaavia maamönkijöitä. Meidän on opittava pitämään hyvää huolta lemmikeistämme (verhoistamme) olemalla samanaikaisesti niiden isäntiä. Tämä ei merkitse, että kaiken vanhan on jouduttava likasankoon. Se on kiihkoilijan näkemys. Mutta kaikki käyttökelpoinen pitäisi lajitella eri kirjastoihin eri kehitystasojen tarpeiksi. Kirjallisuus osoittaa meille tien, jota olemme kulkeneet ja voi olla arvokasta kyseisillä tasoilla oleville inkarnoituvilla klaaneilla tulevana aikoina. Vain barbaariasteella olevat hävittävät työn ja ahkeruuden tulokset.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Kausaaliminä*.

Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Ihmisen tie* (*Människans väg*, julkaistu 1998).

Suomentanut Irmeli Adelskog.

Käännös copyright © Kustannussäätiö/Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 2019.

Tarkistettu 25. huhtikuuta 2019.